

บทที่ 14

พระยาห์เวห์ พระเยซู และพระวิญญาณในวิวรณ์

เรากำลังมาถึงช่วงท้ายของการศึกษาเรื่องความเชื่อว่ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ ในบทต่าง ๆ นั้นเราได้ดูจากปฐมกาล ดูจากเล่มที่เหลือของหมวดพระบัญญัติ พระกิตติคุณยอห์น และอีกสองสามแห่งในพระคัมภีร์ บทนี้เราจะดูเรื่องความเชื่อว่ามีเพียงองค์เดียวในวิวรณ์ คริสเตียนส่วนใหญ่จะคิดว่าวิวรณ์เป็นหนังสือคำพยากรณ์และเหตุการณ์ในยุคสุดท้าย แต่เราจะไม่มองวิวรณ์จากแง่มุมนั้น เพราะความสำคัญของหนังสือเล่มนี้มีมากกว่าเหตุการณ์ในยุคสุดท้าย

วิวรณ์ซึ่งเป็นหนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์นี้ เป็นการเปิดเผยจากพระเจ้าที่พระองค์ประทานแก่พระเยซูคริสต์ ที่น่าประหลาดใจที่สุดก็คือการเปิดเผยถึงการนมัสการพระเจ้าเดียวและเพียงผู้เดียว หรือพูดได้ว่าวิวรณ์เป็นหนังสือที่เปิดเผยถึงความเชื่อว่ามีเพียงองค์เดียวได้อย่างดีเยี่ยม ในหนังสือนี้ผมเห็นพระปัญญาและการทรงรู้ล่วงหน้าของพระเจ้า เพราะภาพนิมิตในสวรรค์บอกเราว่า พระเจ้าได้ทรงเล็งเห็นแล้วว่าวันหนึ่งคริสตจักรจะตกต่ำลงสู่ความเชื่อว่ามีหลายองค์ ซึ่งกรณีเฉพาะก็คือความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

วิวรณ์ยังเผยลึกขึ้นในเรื่องของประสบการณ์ทางฝ่ายวิญญาณด้วย และในบริบทของภาพนิมิตในสวรรค์ของยอห์นก็เป็นเช่นนั้น วิวรณ์ไม่ได้นำเสนอข้อเชื่ออย่างมีแบบแผน ซึ่งต่างจากจดหมายของเปาโลที่มีไปถึงชาวโรม แต่ถึงอย่างนั้น มันก็เผยให้เห็นภาพนิมิตต่างๆ ในสวรรค์แบบปะติดปะต่อที่ละฉากๆ ให้้อัครทูตยอห์นได้เห็น วิวรณ์เป็นหนังสือที่มาจากประสบการณ์การใช้ชีวิตของยอห์น

เมื่ออ่านวิวรณ์ เราต้องต่อสู้กับปัญหาความเป็นฝ่ายเนื้อหนังของเราเอง ยอห์นแสดงให้เห็นภาพนิมิตฝ่ายวิญญาณและถ้อยคำเผยพระวจนะ แต่สิ่งที่ปิดกั้นการมองเห็นของเราจากภาพนิมิตเหล่านั้นก็คือม่านของเนื้อหนังที่บังตาของเราไว้ คุณจะสอนสิ่งฝ่ายวิญญาณให้กับคนที่ไม่ได้อยู่ใน

ฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร? สิ่งฝ่ายวิญญาณต้องสังเกตด้วยวิญญาณ (1 โครินธ์ 2:14)¹ คุณไม่สามารถเข้าใจสิ่งฝ่ายวิญญาณด้วยปัญญาฝ่ายเนื้อหนังของคุณได้ ผมได้พคนมากมายที่มีความรู้และเฉลียวฉลาดในยุคของผมที่ฝ่ายวิญญาณทึบ ความเข้าใจฝ่ายวิญญาณไม่ได้มาจากสติปัญญาของมนุษย์ คนบางคนอาจมีปัญญาชั้นสูงหลายใบ แต่ก็ยังไม่เข้าใจสิ่งฝ่ายวิญญาณได้เช่นเดียวกับเด็ก ถ้าสิ่งฝ่ายวิญญาณต้องสังเกตด้วยจิตวิญญาณ แล้วเราจะเข้าถึงพระกิตติคุณยอห์นหรือความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ได้อย่างไร?

เรื่องที่น่าเศร้าอย่างมากก็คือว่า ความจริงนิรันดร์ได้ตกอยู่ในมือของคริสตจักรที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง และไม่นานความจริงก็ถูกบิดเบือนจนไม่อาจจำได้ พระเจ้าได้เสาะหาที่จะให้มีคนฝ่ายวิญญาณในโลกนี้ ซึ่งก็คือคนของพระเจ้า แต่กลับกลายเป็นว่า คนของพระเจ้าเป็นคนฝ่ายเนื้อหนัง ในพระคัมภีร์เดิมเราจะเห็นเรื่องน่าเศร้าของอิสราเอลกับความหายนะครั้งแล้วครั้งเล่าที่เกิดจากเนื้อหนังของมนุษย์

เรื่องราวที่น่าเศร้าของอิสราเอล

เมื่อพระเจ้าทรงเลือกชนอิสราเอลนั้น พระองค์ต้องทนกับรูปแบบของบาปแบบไม่จบไม่สิ้น ที่ประชากรของพระเจ้าละทิ้งพระองค์และไปไหว้รูปเคารพ ก่อนหน้านั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงเปิดเผยพระองค์เองบนภูเขาซีนาย ชาวอิสราเอลก็ห่างเหินจากพระองค์แล้ว

เมื่อประชาชนเห็นฟ้าร้องและฟ้าแลบ ได้ยินเสียงแตร และเห็นภูเขาเป็นควัน ได้ยินเสียงฟ้าคำรนและก็ยืนอยู่แต่ไกล พวกเขาตัวสั่นด้วยความกลัว พวกเขาหนีอยู่ห่างๆและกล่าวกับโมเสสว่า “จงพูดกับเราเอง แล้วเราจะฟัง แต่อย่าให้พระเจ้าตรัสกับพวกเราเลย ไม่เช่นนั้นเราจะตาย” (อพยพ 20:18-19 ฉบับ NIV)

ความเหินห่างจากพระเจ้าที่ประชากรของพระองค์ทำอยู่นั้น ในไม่ช้าก็เป็นการบ่นว่าอย่างเต็มขั้น ประชากรของพระเจ้าผู้ที่พระเจ้าได้ทรงเลือก และทรงพาพวกเขาออกมาจากอียิปต์ด้วยหมายสำคัญ และการอัศจรรย์ต่างๆนั้น ไม่หยุดบ่นว่าพระองค์ลดการเดินทาง 40 ปีผ่านถิ่นทุรกันดาร การบ่นว่ามุ่งเป้าไปที่พระเจ้าเป็นหลัก แต่ก็เกือบทำให้โมเสสหัวเสียไปด้วย แค่นั้นดูเหมือนยังไม่พอ เพราะ

¹ 1 โครินธ์ 2:14 แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยจิตวิญญาณ แต่มนุษย์ฝ่ายจิตวิญญาณสังเกตสิ่งสารพัดได้ (ฉบับไทยคิงเจมส์)

ท้ายที่สุดเมื่อชาวอิสราเอลได้ข้ามเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน พวกเขา ก็เปลี่ยนแผ่นดินแห่งพันธสัญญา ให้กลายเป็นแผ่นดินแห่งการไหว้รูปเคารพ

นอกจากนั้นพวกเขาก็ไม่ยอมรับพระเจ้าเป็นกษัตริย์ของพวกเขา พวกเขาต้องการให้กษัตริย์ที่เป็นมนุษย์มาปกครองพวกเขาเหมือนกับชาติทั้งหลายที่อยู่รอบๆ พวกเขา อิสราเอลชาดกษัตริย์ที่เป็นมนุษย์ ชาติอื่นๆ ก็จะต้องพูดว่า “ใครเป็นกษัตริย์ของพวกเขา? พวกท่านไม่มีสักองค์ด้วยซ้ำ!” สำหรับชาวอิสราเอลแล้ว มันเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ระดับชาติ ที่พระเจ้าองค์เจ้านายทรงเป็นกษัตริย์ของพวกเขา ในที่สุดพวกเขาก็เลือกแบบอย่างมนุษย์ที่ดูน่าภาคภูมิใจมาเป็นกษัตริย์ของพวกเขา คือซาอูล ผู้ที่ดูสง่างามเย้ายวนใจ สูงใหญ่ น่าประทับใจ ศีรษะและไหล่ก็สูงเหนือคนทั้งหลาย ถ้าคุณมองไปที่ฝูงชนอิสราเอล คุณจะเห็นศีรษะของคนหนึ่งสูงเด่นเหนือคนอื่นๆ นั่นคือซาอูลที่กิริยาท่าทางน่าประทับใจ มาเป็นผู้ปกครองอย่างที่ประชาชนต้องการเลย เขามีท่วงท่าและความสง่างามของกษัตริย์ที่คนจีนเรียกว่าท่งทื่อของเสือ² แต่คุณสมบัติฝ่ายวิญญาณของซาอูลล่ะ? ก็ไม่ต้องสนใจถามนั่นหรอกเพราะตอนนี้เรากำลังพูดถึงกษัตริย์กันอยู่

ถ้าจะพูดตามภาษาของการเลือกตั้งแบบประชาธิปไตยแล้ว ซาอูลได้ขึ้นเป็นกษัตริย์ด้วยคะแนนเสียงอย่างถล่มทลาย ประชาชนเลือกเขาเข้ามาและเลือกพระเจ้าออกไป ผู้เผยพระวจนะชาโมเอลที่เป็นคนฝ่ายวิญญาณเพียงคนเดียวจากทั้งหมดก็โกรธในเรื่องนี้ แต่พระเจ้าตรัสกับเขาว่า “จงฟังทุกสิ่งที่ประชาชนพูดกับเจ้า เพราะพวกเขาไม่ได้ปฏิเสธเจ้า แต่พวกเขาได้ปฏิเสธเรา ไม่ต้องการให้เราเป็นกษัตริย์ของพวกเขา” (1 ซามูเอล 8:7 ฉบับ NIV) พระเจ้าทรงถูกประชากรของพระองค์เองปฏิเสธหรือ? มีอะไรที่เป็นไปได้บ้าง? และจากนั้นไม่นานก็มีความหายนะเกิดขึ้นตามมาเรื่อยๆ ในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลมีกษัตริย์ที่ดีเพียงสามพระองค์เท่านั้น

รูปเคารพเพิ่มทวีขึ้นทุกแห่งหน ใต้ต้นไม้ทุกต้นและบนเนินเขาทุกลูก เมื่อคุณเข้าไปในบ้านไหน ก็จะเจอรูปเคารพอยู่ในนั้น เหมือนที่เราเข้าไปในบ้านของคนจีนนั้นแหละ พระเจ้าทรงเหลืออดแล้ว จึงมีการพิพากษาโทษ ชาวบาบิโลนก็เผาพระวิหารจนราบเรียบแล้วกวาดต้อนผู้คนไปเป็นเชลย เจ็ดศตวรรษต่อมาพวกเขาก็ชมชานกลับมาจากการถูกเนรเทศแบบคนที่ม่แผลเป็นและเจ็บมตัว คราวนี้พวกเขาได้ตัดสินใจน้อมสการพระเจ้าองค์เดียวและเพียงผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาต้องใช้เวลาหลายศตวรรษกว่าจะเรียนบทเรียนนี้ แต่เมื่อพวกเขาสำนึกตัวได้ ก็มีผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าเหลืออยู่เพียงไม่กี่คน

จากช่วงของมาลาคีย์ (ราว 444 ปีก่อนคริสตกาล เพื่อให้จำวันเวลาได้ง่าย) จนถึงช่วงของยอห์น ผู้ให้บัพติศมานั้นไม่มีผู้เผยพระวจนะในอิสราเอลเลย พระเจ้าไม่ได้ตรัสกับประชากรของพระองค์

² คำภาษาจีนคือ “虎步” (หู่บู)

แม้ว่าพวกเขาจะเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวก็ตาม แต่นั่นยังไม่ได้พอสำหรับพระเจ้า และพระองค์ก็ไม่ได้ตรัสกับพวกเขาในช่วงสี่ศตวรรษครึ่ง ซึ่งก็เกือบครึ่งสหัสวรรษ³ จนมาถึงช่วงสมัยของพระคริสต์ พระเจ้าทรงนิ่งเงียบ เพราะพระองค์ไม่ตรัสกับผู้ที่ได้ปฏิเสธพระองค์ให้เป็นกษัตริย์

เรื่องราวที่น่าเศร้าของคริสตจักร

แล้วคริสตจักรล่ะ? เมื่อมองย้อนดูคริสตจักรเมื่อ 1,600 หรือ 1,700 ปีที่ผ่านมา เราเห็นเรื่องราวคล้ายๆกัน ก่อนหน้านั้นพระเยซูได้ทรงให้ถ้อยคำที่อัศจรรย์เรื่องความรอดนิรันดร์ พระองค์ทรงสละพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อเราจะได้รับการชำระให้สะอาดโดยพระโลหิตของพระองค์ พระองค์ได้ทรงเปิดยุคแห่งพระคุณ และบรรดาคนของพระเจ้านี้มีประสบการณ์กับความหวังใหม่ แต่ภายในเวลาไม่กี่ศตวรรษหลังจากที่พระเยซูได้ประกาศถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์คริสตจักรก็ตกต่ำลง และในวิวรณ์บทที่ 2 และ 3 มีห้าคริสตจักรจากเจ็ดคริสตจักรในแคว้นเอเชียใต้ถูกองค์ผู้เป็นเจ้าติเตียนเรื่องความบาปและความเฉื่อยชาฝ่ายวิญญาณของพวกเขา มีหนึ่งคริสตจักรที่ถูกประกาศว่าได้ตายแล้ว ดังที่กล่าวว่า “เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าตายแล้ว” (วิวรณ์ 3:1 ฉบับ NIV) คริสตจักรตายสนิทหรือ? นั่นก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้คุณสั่นหลังวาบ

ผมทำได้แค่ถอนหายใจ เมื่อผมมองไปที่ภารกิจที่ดูเหมือนเป็นไปได้สำหรับผม ผมถามองค์ผู้เป็นเจ้าว่าทำไมผมจึงต้องสอนสิ่งทั้งหมดนี้? ใครจะมายอมรับเรื่องความเชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวนี้? หลังจากที่ดูประวัติศาสตร์ทางฝ่ายวิญญาณของคริสตจักร แล้วผมก็ได้ข้อสรุปว่า ผมน่าจะเก็บกระเป๋าไปปลีกวิเวกอยู่ในป่าสักแห่งที่ห่างจากโลกภายนอก เพื่อจะได้สัมผัสสันติกับองค์ผู้เป็นเจ้าจะดีเสียกว่า ผมจะสอนสิ่งทั้งหมดนี้ไปเพื่ออะไร? เมื่อสองพันปีที่แล้วพระเจ้าได้ประทานความจริงที่อัศจรรย์และนิรันดร์ให้กับโลก ความจริงที่อัศจรรย์นี้ได้ตกอยู่ในความดูแลของคริสตจักร แต่เมื่อถึงศตวรรษที่สี่หรือแม้กระทั่งก่อนหน้านี้ พวกเขาก็ได้บิดเบือนความจริงเสีย

ด้วยเหตุนี้คริสตจักรจึงได้มีหลักคำสอนว่า พระเจ้าไม่ได้เป็นหนึ่งพระองค์แต่เป็นสาม พระองค์เป็นสามที่รวมเป็นหนึ่ง หรือหนึ่งรวมอยู่ในสามในเกมเล่นคำที่เหลวไหลที่เรากำลังเล่นอยู่ ทั้งหมดนี้เป็นสูตรและกำหนดโดยบรรดาผู้นำคริสตจักรฝ่ายเนื้อหนัง คนเหล่านี้เป็นใครกันหรือ? ขอรายชื่อของพวกเขาให้ผมหน่อย ให้เรามาตรวจสอบชีวิตคริสเตียนของพวกเขากันดูที พวกเขาคือคนฝ่ายวิญญาณไหม? คุณแค่ดูหลักคำสอนของพวกเขาก็จะรู้ว่าพวกเขาไม่ใช่ฝ่ายวิญญาณ คริสตจักรได้ตกอยู่ในมือของคนฝ่ายเนื้อหนังที่กำหนดคำสอนตามที่พวกเขาพอใจ โดยไม่ให้ข้ออ้างอิงในพระคัมภีร์

³ พันปี

เพื่อสนับสนุนข้อสรุปของพวกเขา ไม่มีการอ้างอิงพระคัมภีร์สักข้อในหลักข้อเชื่อโนซิน⁴ และหลักข้อเชื่ออื่นๆอีกมากมาย

ในหลักข้อเชื่อเหล่านี้ บรรดาผู้นำคริสตจักรจะทำหน้าที่ของสังฆราชในการตัดสินใจเหมือนกับพระสันตะปาปาที่ทำหน้าที่ของสังฆราชในเรื่องต่างๆ เช่น ความเชื่อเรื่องความบริสุทธิ์ปราศจากบาปของพระแม่มารีย์⁵ มีการกล่าวกันว่าพระสันตะปาปาเป็นผู้ที่ทำถูกเสมอด้วยอำนาจในตำแหน่ง คือเป็นผู้ที่ทำถูกเสมอเมื่อนั่งอยู่บนเก้าอี้ของพระสันตะปาปา แต่ทันทีที่ก้าวลงจากเก้าอี้ การเป็นผู้ที่ทำถูกเสมอก็สิ้นสุดลง เก้าอี้ตัวนี้ช่างวิเศษจริง ๆ! เราขอยืมไปใช้สักสองสามวันจะได้ไหม? แต่เรื่องเหลวไหลแบบนี้แหละที่ได้ให้ในนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผมเปิดดูทีวีเช้านี้ มีนักเทศน์ชาวอเมริกันกำลังยืนเทศน์อยู่ในคริสตจักร และเขาเทศน์อะไรจากพระคัมภีร์หรือ? ก็เทศน์เรื่องวิธีที่จะมั่งคั่งและรุ่งเรือง! เมื่อพระคำของพระเจ้าตกอยู่ในมือของมนุษย์ฝ่ายเนื้อหนัง พวกเขาก็สามารถบิดเบือนถ้อยคำได้มากโดยไม่มีขีดจำกัด เมื่อกล้องถ่ายไปรอบ ๆ โบสถ์ ผมเห็นคนแน่นไปหมด คริสเตียนจำนวนมากอยากร่ำรวย และนักเทศน์คนนี้ก็เทศน์เรื่องนี้อาทิตย์แล้วอาทิตย์เล่า และผู้คนก็ฟังไม่เคยเบื่อ

ใจของผมหนักอึ้ง เพราะผมกำลังเผชิญปัญหาที่ดูเหมือนว่าไม่สามารถจะเอาชนะในความเป็นเนื้อหนังของเราเอง และความเป็นเนื้อหนังของคริสตจักรได้ นักเทศน์ทางโทรทัศน์เหล่านั้นล้วนเป็นคนฝ่ายเนื้อหนัง เมื่อคุณเปิดทีวีช่องของคริสเตียนก็จะเห็นศาสนาจารย์ท่านนี้ท่านนั้นพูดแต่เรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ และเงินทองที่มากขึ้น นั่นเป็นวิธีที่เขาได้คนเข้ามาในคริสตจักร นั่นเป็นวิธีที่เขาขยายคริสตจักรของเขา นั่นเป็นวิธีที่เขาได้เงินถวายมากขึ้นเพื่อใช้ในการออกอากาศคำเทศนาของเขาเพื่อจะบอกผู้คนมากขึ้นเกี่ยวกับการหาเงินทอง ถ้าคุณออกอากาศคำเทศนาแบบนี้ในประเทศจีน ทุกคนจะฟังคุณเพราะเงินทองกลายมาเป็นสิ่งเลื่อมใสได้เร็วมากในประเทศจีน ปัญหาที่เอาชนะไม่ได้สักที!

พวกเราที่เป็นคริสเตียนต้องตัดสินใจเลือกผู้ที่เราต้องการจะนมัสการ ก็เหมือนที่ชาวอิสราเอลต้องการเลือกกษัตริย์ของพวกเขาเอง และคริสตจักรได้ตัดสินใจที่จะนมัสการพระเยซู เราจัดให้พระองค์อยู่ในระดับเดียวกับพระเจ้า และทำให้พระองค์เท่าเทียมกับพระเจ้าทุกประการ นั่นคือสิ่งที่เราได้ทำในความเชื่อตรีเอกานุภาพ แล้วผมได้ทำอะไรในห้าสิบปีที่ผ่านมา? ดีที่ผมได้เห็นความจริงในที่สุด แต่ในหลายปีที่ผ่านมาที่ผมเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพล่ะ?

เราตัดสินใจว่าเราต้องการจะนมัสการใคร โดยไม่คำนึงว่าพระคัมภีร์กล่าวอย่างไร เมื่อมองย้อนกลับไปผมไม่รู้ด้วยซ้ำว่าอะไรคือหลักฐานของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่รู้วิธีที่จะพิสูจน์

⁴ Nicene Creed

⁵ Immaculate Conception of Mary

ให้เห็นว่าพระเยซูทรงเท่าเทียมพระเจ้าทุกประการได้อย่างไร แต่ผมได้สอนความเชื่อในตรีเอกานุภาพและตีความพระคัมภีร์ผิดมาเป็นเวลาห้าสิบปี เราได้ตัดสินใจแล้วว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า และในทางปฏิบัติจริงนั้นเราก็ให้พระเยซูมีความสำคัญกว่าพระยาห์เวห์ด้วยซ้ำ เราได้ผลักไสพระยาห์เวห์ไม่ให้มาเกี่ยวข้องด้วยเลย

พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระผู้สร้างเดียวในพระคัมภีร์ แต่เราได้ทำให้พระเยซูเป็นพระผู้สร้างหลักในความเชื่อตรีเอกานุภาพ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ เราใช้ยอห์น 1:3 อย่างผิด ๆ กับพระเยซู (“สรรพสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยทางพระองค์ ในบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นโดยทางพระองค์” ฉบับ NIV) ตอนนี้พระเยซูเป็นพระผู้สร้าง เช่นนั้นแล้วจะมีบทบาทอะไรเหลือไว้ให้พระบิดาหรือ? ในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้นพระบิดาไม่สามารถจะเป็นพระบุตร หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ ดังนั้นจึงนำไปได้ว่าพระบิดาคือพระยาห์เวห์ แต่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำให้พระยาห์เวห์เป็นพระผู้สร้างอันดับสอง ที่สร้างจักรวาลโดยมีพระเยซูทรงให้ความช่วยเหลือ ตอนนี้พระเยซูเป็นพระผู้สร้าง ดังนั้นบทบาทของพระยาห์เวห์ในฐานะพระผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจึงลดน้อยลง พระเยซูจึงเป็นพระเจ้าที่ทรงกระทำทุกสิ่ง พระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ประทานพระองค์เองเพื่อเรา พระองค์เป็นผู้พิพากษาและกษัตริย์ที่จะเสด็จมา ฉะนั้นแล้วจะมีอะไรเหลือไว้ให้พระยาห์เวห์? ก็ไม่เหลืออะไรจริง ๆ

แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ลึกลับ ผู้เป็นพระองค์ที่สามในตรีเอกานุภาพล่ะ? บรรดาผู้เชื่อแบบคริสต์แมติกจะนมัสการพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่โดยหลัก ๆ แล้วก็ด้วยเหตุผลในทางเนื้อหนัง คุณต้องร่วมนมัสการกับความเชื่อแบบคริสต์แมติกจึงจะเห็นสภาพของความเป็นเนื้อหนังที่เน้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นแหล่งของความมั่งคั่งและความเป็นอยู่ที่ดี เมื่อมีการรักษาโรค เราก็จะเห็นคนโยนไม้ค้ำยันทิ้งหรือลุกขึ้นจากรถเข็น เขาจะกระโดดโลดเต้นและทุกคนจะร้องตะโกน “ฮาเลลูยา” เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรักษาเราและทำให้เราสำราญ

เราได้ผลักไสพระยาห์เวห์ไม่ให้มาเกี่ยวข้อง แต่เราก็ประกาศตัวว่าเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าองค์เดียว เรากำลังพูดถึงความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวแบบไหนหรือ? ความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวเพียงอย่างเดียวที่มีในพระคัมภีร์ก็คือ พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าเดียวและเพียงองค์เดียวเท่านั้น และไม่มีใครอื่นที่ได้รับการนมัสการ แต่ตอนนี้เรามีถึงสามพระองค์ เรานมัสการทั้งสามพระองค์หรือแค่สองพระองค์ (เนื่องจากมีคนจำนวนมากไม่ได้นมัสการพระวิญญาณ) นี่คือมหันตภัยโดยแท้

บางครั้งผมก็นึกสงสัยว่าคัมภีร์คัมค่าที่จะต่อสู้หรือไม่ หลังจากที่ได้สอนเรื่องความเชื่อที่ว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวไปสี่เดือน ผมขอบอกพวกคุณตรง ๆ ว่าผมรู้สึกเหนื่อยมาก หลังจากการสอนแต่ละครั้งผมต้องใช้เวลาหลายวันกว่าจะฟื้นตัว สิ่งทั้งหมดที่ท้อไปเพื่ออะไร? คุณให้ความจริงนิรันดร์นี้ไว้ในมือของคนฝ่ายเนื้อหนังพวกเขาก็จะทำลายมันและบิดเบือนมันจนจำเค้าเดิมไม่ได้ คำอธิบายให้

เห็นอย่างละเอียดของคนที่ได้รับโดยพระคุณของพระเจ้าจะทำให้มันดีขึ้นไหม? ผมไม่ทราบ แต่อย่างที่เราได้กล่าวไว้ว่า สิ่งที่ต้องการจากผู้รับใช้ก็คือความสัตย์ซื่อ สิ่งที่ผมทำได้ก็คือสัตย์ซื่อ ในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา ผมเก็บตัวอยู่ในอพาร์ทเมนต์ของผมเป็นส่วนใหญ่ ผมไม่ได้ออกไปข้างนอกหรือไปห้างสรรพสินค้า ผมใช้ชีวิตของผมเพื่อจะทำทุกอย่างนี้ให้เสร็จโดยพระคุณของพระเจ้าเพื่อว่าในที่สุดผมจะพูดได้ว่า “พระองค์เจ้าข้า มันเสร็จแล้ว เวลาของข้าพระองค์หมดแล้ว ส่วนที่เหลืออยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ข้าพระองค์ไม่รู้ว่าคนทั้งหลายจะทำอะไรกับคำสอนนี้ แต่ข้าพระองค์ได้ทำทุกอย่างที่ข้าพระองค์สามารถทำได้เพื่อจะส่งต่อสิ่งที่พระองค์ได้ประทานให้กับข้าพระองค์ พวกเขาจะทำอะไรกับคำสอนหลังจากนั้น ก็ไม่ใช่ความรับผิดชอบของข้าพระองค์แล้ว”

เอลียาห์ผู้เผยพระวจนะเพียงคนเดียว

ผมไม่ได้ปิดหูปิดตากับความจริงที่ว่าผู้ที่ประกาศความจริงมักเป็นชนกลุ่มน้อยเสมอ ประชาชาติที่พระเจ้าทรงเรียกออกมานั้น ในที่สุดเวลาก็มาถึงเมื่อเหลือผู้เผยพระวจนะแท้เพียงคนเดียวในชาติบนภูเขาคารเมลนั้น เอลียาห์เผชิญหน้ากับกองทัพผู้เผยพระวจนะของพระบาอัลและพระอาเซ-ราห์ 850 คน (1 พงศกษัตริย์ 18:19)⁶ มีผู้เผยพระวจนะแท้ของพระยาห์เวห์เพียงคนเดียวในประชาชาติที่พระองค์ได้ทรงเรียกออกมา ดีที่ยังมี 7,000 คนไม่ยอมคุกเข่าต่อพระบาอัล (1 พงศกษัตริย์ 19:18)⁷ แต่ในจำนวนนี้ไม่มีใครเป็นผู้เผยพระวจนะเลย ถ้าจะใช้คำสมัยใหม่ พวกเขาก็คือ “ฆราวาส” (หรือบุคคลทั่วไป) และแน่นอนว่าเราขอบคุณพระเจ้าสำหรับ 7,000 คนที่สัตย์ซื่อเหล่านี้ แต่ไม่มีใครสักคนที่ยืนอยู่เคียงข้างเอลียาห์บนภูเขาคารเมล โดยพระคุณของพระเจ้า เขามีสาวกที่โดดเด่นชื่อเอลีซา และอาจมีคนอื่นอีกสองสามคนที่โดดเด่นน้อยกว่า แต่ในช่วงที่เด็ดเดี่ยวนั้น เอลียาห์อยู่เพียงลำพังบนภูเขา เป็นคนเดียวที่พูดความจริงของพระเจ้า

เมื่อพูดถึงความจริงของพระเจ้า ความหมายของหลายข้อขัดเจนสมบูรณ์สำหรับผม หลังจากที่ผมออกมาจากความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพอยู่นั้น ผมสอนพระคัมภีร์แบบผิดๆ เพราะผมสอนตามการแปลความสิ่งต่างๆ ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ตอนนี้ผมสงสัยว่าทำไมผมจึงไม่เคยเห็นการแปลความอย่างอื่นที่ชัดเจนสมบูรณ์และกระจ่างแจ้งอยู่ตรงหน้าผม คนฝ่ายเนื้อหนังจะบิดเบือนความจริง ที่เป็นเช่นนั้นไม่ใช่เพราะพวกเขาชั่วร้าย แต่เพราะพวกเขาเป็นคนฝ่ายเนื้อหนัง นี่เป็นปัญหาไม่ใช่แค่กับบรรดาผู้นำคริสตจักร แต่กับทั้งคริสตจักร

⁶ 1 พงศกษัตริย์ 18:19 “เพราะฉะนั้น ขอทรงสั่งให้รวบรวมชนอิสราเอลทั้งสิ้นมาพบข้าพระบาทที่ภูเขาคารเมล ทั้งผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล 450 คนกับผู้เผยพระวจนะของพระอาเซ-ราห์ 400 คนนั้น ผู้รับประทานที่โต๊ะเสวยของพระนางเยเซเบล”

⁷ 1 พงศกษัตริย์ 19:18 “แต่เราจะมีเหลือ 7,000 คนไว้ในอิสราเอล คือทุกคนที่ไม่ได้คุกเข่าลงต่อพระบาอัลและไม่ได้จูบพระนั้น”

พระเยซูถูกถามว่า ถ้าชายคนหนึ่งตายโดยที่ยังไม่มีบุตร และน้องชายของเขาก็แต่งงานกับหญิงม่ายตามบทบัญญัติเพื่อจะมีบุตรไว้สืบตระกูลให้กับพี่ชายที่ตายแล้ว และถ้าเขาเองก็ตายโดยที่ยังไม่มีบุตรกับเธอ และก็เป็นอย่างนี้กับพี่น้องทั้งเจ็ดคน เธอจะเป็นภรรยาของใครในสวรรค์? พระเยซูตรัสตอบว่าพวกสะดูสีไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า (มัทธิว 22:29 เปรียบเทียบมาระโก 12:24)

พระเยซูตรัสตอบว่า “ท่านทั้งหลายผิดแล้ว เพราะท่านไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า” (ฉบับ NIV)

ἀποκρίθεις δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μὴ δὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ·

จงสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ว่า “ท่านทั้งหลายผิดแล้ว” แปลจากคำกรีกว่า πλανᾶω (*planaō*) พวกสะดูสีหลงผิดเพราะพวกเขาไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า พวกเขาเป็นผู้นำศาสนาที่เติบโตมากับพระคัมภีร์ตั้งแต่เด็ก แต่พระเยซูทรงบอกพวกเขาว่าพวกเขาไม่รู้พระคัมภีร์ นั่นจึงเป็นผลให้พวกเขาไม่รู้ฤทธิเดชของพระเจ้า คำว่า “รู้” ที่พูดถึงนี้ไม่ได้หมายถึงการรู้จากความรู้ แต่เป็นการรู้จากประสบการณ์ คนฝ่ายเนื้อหนังสามารถจะอ่านพระคัมภีร์จากสติปัญญาได้ แต่ไม่รู้พระคัมภีร์จากประสบการณ์ พวกเขาไม่รู้ฤทธิเดชของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา มีคนน้อยมากที่รู้จักพระเจ้าจากประสบการณ์ เอลียาห์เป็นคนหนึ่งที่เป็นแบบนั้น แต่จะพูดถึงคนอิสราเอลในแบบเดียวกันไม่ได้

พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ซีเชิลเฮิร์สท์

บทนี้ผมจะพูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างย่อ ๆ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือพระเจ้าพระองค์เอง พระองค์ไม่ใช่พระเจ้าองค์ที่สามในตรีเอกภาพ แต่เป็นพระยาห์เวห์เอง

พวกอัครทูตเป็นผู้ที่เขียนพระคัมภีร์ใหม่ แต่พวกเขาเองไม่ได้มีต้นฉบับของพระคัมภีร์ใหม่ที่จะสามารถอ้างอิงได้ แล้วพวกเขาสามารถสอนเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์และเรื่องอื่น ๆ ได้อย่างไร? พวกเขามีพระคัมภีร์เดิม แต่พระคัมภีร์เดิมพูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ในแง่ของหลักคำสอนน้อยมาก

คำตอบง่าย ๆ ก็คือ พวกอัครทูตสอนสิ่งฝ่ายวิญญาณจากประสบการณ์ของพวกเขาเองกับพระเจ้า และฤทธิเดชของพระองค์ พวกเขาเข้าใจพระคัมภีร์เพราะพวกเขามีประสบการณ์กับพระคัมภีร์ด้วยตัวของพวกเขาเอง พระคัมภีร์เป็นหนังสือเกี่ยวกับชีวิต ไม่ใช่หนังสือเกี่ยวกับทฤษฎี คุณต้องดำเนินชีวิตตามนั้นคุณจึงจะเข้าใจพระคัมภีร์ได้ ถ้าคุณไม่ดำเนินชีวิตตามนั้น คุณจะเข้าใจพระคัมภีร์แล้วยังอาจแปลความผิด ๆ อีกด้วย

เมื่อผมมองย้อนประสบการณ์ของผมเอง ผมนึกถึงประสบการณ์พิเศษครั้งหนึ่งเกี่ยวกับพระวิญญาณ ผมเคยแบ่งปันเรื่องนี้กับพวกคุณมาก่อน แต่คราวนี้ผมจะวิเคราะห์มากขึ้นอีกหน่อย ผมจำประสบการณ์ที่เราได้ดูละครในซีเชลเฮิร์สต์⁸ ในช่วงที่ผมศึกษาอยู่ ซีเชลเฮิร์สต์เป็นเมืองเล็กๆ หรือหมู่บ้านในเคนทักกีซึ่งเป็นมณฑลหนึ่งของอังกฤษ ถ้าขับรถหนึ่งชั่วโมงจากทางใต้ของลอนดอน คริสตจักรลอนดอนของเราได้จัดค่ายอีสเตอร์ที่ซีเชลเฮิร์สต์ มีประมาณหกสิบคนมาร่วมค่ายนี้

ทุกวันนี้ผมยังจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันสุดท้ายของค่ายได้ การประชุมวันสุดท้ายของค่ายเพิ่งจะเริ่มขึ้น เรานั่งลงและกำลังจะเริ่มร้องเพลงชีวิตคริสเตียน ทันใดนั้นเราทุกคนก็รู้สึกถึงการสถิตอยู่อย่างน่าเกรงขามขององค์ผู้เป็นเจ้า มันเป็นประสบการณ์ที่ผมไม่รู้จริงๆว่าจะอธิบายอย่างไร ถ้าคุณไม่เคยมีประสบการณ์แบบนี้มาก่อน คุณก็จะไม่รู้ว่ามันเป็นอย่างไร ผมเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอสต์ได้ดี เพราะเราเองก็มีประสบการณ์อย่างวันเพ็นเทคอสต์ด้วย ทันใดนั้นเราทุกคนก็รู้สึกถึงการสถิตอยู่อันทรงพลังของพระเจ้า เรากำลังพยายามร้องบทเพลงชีวิตคริสเตียนนี้อยู่ แล้วทุกอย่างการร้องของเรา ก็ยิ่งไป ทุกอย่างหยุดนิ่งและมีแต่ความเงียบ

เมื่อผมวิเคราะห์ประสบการณ์นี้ ผมเห็นได้ชัดว่าอย่างแรก ไม่มีความรู้สึกกลัวหรือตัวสั่น ไม่มีใครมีอาการขนลุกซู่หรือขนลุกขนพอง เมื่อตอนเป็นเด็กเราเคยเล่าเรื่องผีหลอกให้กันฟัง โยบกล่าวว่า “วิญญาณดวงหนึ่งผ่านหน้าเข้าไป และเข้าขนลุกซู่” (โยบ 4:15 ฉบับ NIV) แต่การประชุมที่ซีเชลเฮิร์สต์ไม่ได้มีความรู้สึกกลัวหรือน่าตกใจกลัว มีแต่ความรู้สึกตื่นตะลึงกับการสถิตอยู่อันทรงพลังของพระเจ้า คุณจะอธิบายความเกรงขามนี้อย่างไร? มันเหมือนกับความรู้สึกเต็มตื่นเมื่อคุณเห็นดวงอาทิตย์ตกดินพร้อมกับเมฆตระหง่านงดงาม และแสงทองของดวงอาทิตย์ยามตกดินให้คุณได้สัมผัสสวรรค์แวบหนึ่ง บางครั้งผมจะมองดูผู้ที่ยืนอึ้งตรงหน้าอาทิตย์ตกดินที่น่าตื่นตะลึง แต่แม้จะเทียบไม่ได้กับความรู้สึกที่ตื่นตะลึงอย่างมากที่เราทั้งหกสิบคนมีประสบการณ์ที่ซีเชลเฮิร์สต์

ในไม่ช้าผู้คนก็เริ่มสารถาพบาปของพวกเขา ไม่มีใครนำประชุมอีกต่อไป หลังจากประกาศชื่อเพลงชีวิตคริสเตียนแล้ว ก็หายไปเลยจากสายตาสองสามชั่วโมงต่อมา เขาไม่ได้พยายามจะนำอะไร เพราะเขารู้ว่าพระเจ้าได้ทรงควบคุมสถานที่แห่งนั้น คนข้างๆผมน้ำตาไหลอาบแก้มของเขา ตรงมุมห้องมีบางคนกำลังสารถาพบาปของเขาออกมาดังๆ แต่ก่อนที่เขาจะพูดจบ อีกคนก็ยื่นขึ้นสารถาพบาปของเขา และเป็นอย่างนี้ต่อไปเรื่อยๆ ความสำนึกอันทรงพลังของการสถิตอยู่ที่ได้เต็มด้วยความบริสุทธิ์นี้ ทำให้ผู้คนพากันสารถาพบาปของพวกเขาทันทีโดยไม่มีใครกระตุ้น มีความสำนึกตัวถึงความไม่สะอาดและความเป็นคนฝ่ายเนื้อหนัง และทุกคนก็ปรารถนาที่จะได้รับการชำระให้สะอาดต่อการสถิตอยู่เต็มด้วยความบริสุทธิ์ของพระเจ้า

⁸ Chislehurst หมู่บ้านทางตะวันออกเฉียงใต้ของกรุงลอนดอน

สิ่งนี้ดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ เป็นเวลานานเท่าไรผมก็ไม่รู้จริง ๆ เพราะทุกคนลืมเรื่องเวลาทั้งหมด คุณเหมือนจะอยู่ในห้วงที่ไร้กาลเวลา เราไม่รู้ว่ามันผ่านไปนานแค่ไหนและเราก็ไม่สนใจ เมื่อคุณอยู่ในห้วงที่ไร้กาลเวลา ใครจะสนใจเรื่องเวลา? การประชุมได้เริ่มขึ้นเก้าโมงครึ่งหลังอาหารเช้าและหลังจากการหาใช้อีสเตอร์ ทุกคนกำลังสนุกสนานวิ่งหาใช้อีสเตอร์กันจ้าละหวั่น เราเข้ามาในห้องประชุมด้วยเสียงหัวเราะและนั่งลงเปิดหนังสือเพลงชีวิตคริสเตียน เราไม่ได้ถูกเร้าใจในจิตวิญญาณด้วยเสียงดนตรีนมัสการหรือการใคร่ครวญเงียบ ๆ เรานั่งลงได้แค่สองสามนาที ผู้นำประชุมก็พูดว่า “ให้เราร้องเพลงนี้ด้วยกัน” แล้วการสถิตอยู่ขององค์ผู้เป็นเจ้านี้ก็เข้ามาอยู่ท่ามกลางเรา! ไม่ได้มีการเตรียมการในทางจิตวิทยาแต่อย่างใด ถึงกระนั้นเราก็อธิษฐานเหมือนตกอยู่ในห้วงที่ไร้กาลเวลา

ผมจำได้เลา ๆ ว่ามีเสียงเคาะประตู เจ้าหน้าที่ค่ายกำลังแจ้งคนที่อยู่ใกล้ประตูว่าอาหารกลางวันพร้อมแล้ว พี่น้องชายที่อยู่ใกล้ประตูได้พูดขอบคุณแล้วก็ปิดประตู แต่ไม่มีใครคิดถึงอาหารกลางวันกันเลย ณ เวลานั้นการสถิตอยู่อันทรงพลังของพระเจ้าน่าจะผ่านไปประมาณสามชั่วโมงแล้ว เพราะเวลาอาหารกลางวันคือเที่ยงครึ่ง ไม่มีใครสนใจอาหารกลางวันเมื่อมีการสถิตอยู่อันทรงพลังของพระเจ้า มันไม่ใช่การสถิตอยู่แบบชั่วแวบเดียวของพระองค์ แต่เป็นสิ่งที่ดำเนินต่อไปชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่า ผมจำไม่ได้ว่าสุดท้ายแล้วการประชุมสิ้นสุดลงตอนไหน แต่น่าจะราว ๆ บ่ายสองโมง เรายังคงอยู่แบบนั้นสี่หรือห้าชั่วโมงเป็นอย่างน้อย เมื่อทุกสิ่งจบลงก็มีความรู้สึกถึงสันติสุขอย่างแท้จริง หลังจากการสารภาพบาป ก็มีการสรรเสริญและรู้สึกได้ถึงความรัก ความยินดี และสันติสุข ซึ่งเป็นผลของพระวิญญาณ!

แต่ประสบการณ์นั้นทำให้ทุกคนเป็นคนฝ่ายวิญญาณไหม? น่าเสียดายที่ไม่ใช่ ประสบการณ์แบบนั้นไม่ได้ทำให้คุณเป็นคนฝ่ายวิญญาณเสมอไป มันขึ้นกับว่าคุณทำอย่างไรกับมัน คนฝ่ายเนื้อหนังอาจชื่นชอบประสบการณ์นี้ แต่ในไม่ช้าเขาก็หวนกลับไปสู่ความเป็นเนื้อหนังของเขา แต่สำหรับผมแล้ว ประสบการณ์นั้นแตะใจและความคิดของผม และนำผมให้มีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับพระเจ้า

เมื่อผมวิเคราะห์ประสบการณ์นั้น ผมก็ตระหนักว่า ผมไม่ได้รับรู้ถึงการสถิตอยู่ของพระองค์ที่สองหรือพระองค์ที่สามของตรีเอกภาพ มีแต่เพียงการรับรู้ถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้าองค์เดียว

พระวิญญาณของพระเยซู

แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์คืออะไร? คำว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์” มีปรากฏราว ๆ 90 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ จาก 90 ครั้งนี้มีปรากฏ 41 ครั้งในกิจการและ 13 ครั้งในลูกา ลูกาและกิจการเขียนโดยคนเดียวกันคือลูกา โดยรวมแล้วมีปรากฏทั้งหมด 54 ครั้งเฉพาะในลูกากับกิจการ จำนวนนี้คิดเป็น 60% ของการปรากฏทั้งหมดของ “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ในพระคัมภีร์ใหม่ คำ “พระวิญญาณ

บริสุทธิ์” เป็นคำศัพท์เฉพาะของลูกา (ผู้เขียนกิจการด้วย) ในเล่มอื่นๆทั้งหมดของพระคัมภีร์ใหม่มีคำ “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ปรากฏน้อยครั้งมากและไม่มีปรากฏในวิวรณ์แม้แต่ครั้งเดียว

เหตุใดลูกาซึ่งน่าจะเป็นคนต่างชาติเพียงคนเดียวในบรรดาผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่ จึงเลือกใช้คำว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์”? เราได้เห็นแล้วว่าการสถิตอยู่ของพระเจ้าจะมาพร้อมๆกับความสำนึกอันทรงพลังถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์ นี่จึงไม่น่าแปลกใจที่ลูกาจึงใช้คำว่า “บริสุทธิ์” กับพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของคนต่างชาติ ที่แนวคิดของพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้าได้ถูกปนเปื้อน คนต่างชาติคิดในแง่ของพระต่างๆมากกว่าในแง่ของพระเจ้า ลูกาแนะนำคำว่า “บริสุทธิ์” เพื่อแยกแยะพระเจ้าที่แท้จริงจากบรรดาพระที่ไม่บริสุทธิ์ของคนต่างชาติ ถ้าคุณอ่านตำนานเทพเจ้าของกรีก คุณจะรู้ว่าพระต่างๆของกรีกสามารถเป็นฝ่ายเนื้อหนังได้เหมือนกับมนุษย์และบางครั้งก็เป็นฝ่ายเนื้อหนังมากยิ่งขึ้นกว่า พระเหล่านั้นยังน่าสะอิดสะเอียนจนคุณคิดสงสัยว่า จะมีใครมานมัสการพระเหล่านั้นได้อย่างไร นอกจากนี้พระเหล่านั้นยังถูกคนฝ่ายเนื้อหนังเรียกใช้ตามจุดประสงค์ทางเนื้อหนังของพวกเขาเอง ถ้าคุณออกรบ คุณก็จะนมัสการพระหรือเทพเจ้าแห่งสงคราม ถ้าคุณอยากมีลูก คุณก็จะนมัสการพระหรือเจ้าแม่แห่งความอุดมสมบูรณ์ สิ่งที่พระเหล่านั้นมีเหมือนกันก็คือความไม่บริสุทธิ์ของพระเหล่านั้น ดังนั้นหากจะประกาศความบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่แท้จริงให้กับคนต่างชาติ เราจะต้องอธิบายกับพวกเขาว่า พระวิญญาณของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ถูกเรียกว่าพระวิญญาณของพระเยซูหรือพระวิญญาณของพระคริสต์ด้วย คำเรียกทั้งสองนี้จะพบน้อย แต่ละคำเรียกมีปรากฏอย่างละสองครั้ง ทั้งหมดรวมเป็นสี่ครั้ง (กิจการ 16:7, โรม 8:9, ฟิลิปปี 1:19, และ 1 เปโตร 1:11)⁹ แล้วทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงถูกเรียกว่าพระวิญญาณของพระเยซู? คำนี้ไม่ใช่ไม่คุ้นกับคนในพระคัมภีร์เดิม ในพระคัมภีร์เดิมนั้นพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทำงานอย่างชัดเจนแล้วในบางคน ตัวอย่างหนึ่งก็คือ โมเสสผู้ที่เต็มด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า หรือผู้ที่ทำหน้าที่โดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ ในความเป็นจริงแล้ว โมเสสทำหน้าที่โดยพระวิญญาณของพระเจ้าจนถึงขนาดที่สามารถพูดได้ว่า พระวิญญาณนั้นเป็นวิญญาณของโมเสส ในกัณดารวิถี 11:17 พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า

และเราจะลงมาสนทนากับเจ้าที่นั่น แล้วเราจะเอาวิญญาณส่วนหนึ่งที่มีอยู่บนเจ้า มาใส่บนคนเหล่านั้น และพวกเขาจะแบกภาระของประชาชนเหล่านั้นร่วมกับเจ้า เพื่อเจ้าจะไม่ต้องแบกภาระไว้คนเดียว (กัณดารวิถี 11:17 ฉบับ ESV)

⁹ โรม 8:9 “ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกท่านแล้ว ท่านก็ไม่อยู่ในเนื้อหนัง แต่อยู่ในพระวิญญาณ ใครไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ คนนั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์”

โมเสสทำงานหนักเกินไปและแบกภาระตามลำพัง ดังนั้นพระเจ้าจึงเอาวิญญาณที่อยู่บนโมเสส และใส่บนพวกผู้ใหญ่ที่จะช่วยโมเสสแบ่งเบาภาระของเขา ข้อ 25 กล่าวว่า

แล้วพระเจ้าเสด็จลงมาในเมฆและตรัสกับเขา แล้วทรงเอาพระวิญญาณส่วนหนึ่งที่มีอยู่บนโมเสสใส่บนพวกผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนนั้น และทันทีที่พระวิญญาณมาอยู่บนพวกเขาแล้ว พวกเขา ก็เผยพระวจนะ แต่พวกเขาก็ไม่ได้ทำต่อไปอีก (กัณดารวิถี 11:25 ฉบับ ESV)

พวกผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนนั้นได้เผยพระวจนะโดยพระวิญญาณ แต่ไม่ได้รักษาพลังแห่งการเผยพระวจนะของพวกเขาไว้ บทบาทหลักของพวกเขาก็คือแบ่งเบาภาระงานบางอย่างของโมเสส ในข้อ 17 จึงสังเกตคำว่า “เราจะเอาวิญญาณส่วนหนึ่งที่มีอยู่บนเจ้า” เราคงคาดหวังให้พระเจ้าตรัสในทำนองนี้ว่า “เราจะให้วิญญาณของเราแก่พวกผู้ใหญ่เหมือนที่เราได้ให้วิญญาณของเราแก่เจ้า” ในการพูดถึงพระวิญญาณ พระเจ้าไม่ได้หมายถึงวิญญาณมนุษย์ของโมเสสเอง เพราะคงไม่มีใครจะพูดถึงวิญญาณมนุษย์ของคนคนหนึ่งว่าอยู่ “บนเขา” สิ่งที่พระเจ้าทรงทำก็คือ ทรงเอาพระวิญญาณที่อยู่บนโมเสส มาใส่บนผู้ใหญ่ทั้งเจ็ดสิบคน พระเจ้าทรงเอาพระวิญญาณของโมเสสจากโมเสส (คือพระวิญญาณที่อยู่บนโมเสส) แล้วใส่บนผู้ใหญ่ทั้งเจ็ดสิบคน เพื่อพวกเขาจะได้มีพระวิญญาณองค์เดียวร่วมกัน

พระเจ้าไม่ได้ประทานพระวิญญาณของพระองค์กับผู้ใหญ่ทั้งเจ็ดสิบคนโดยตรง พระองค์ทรงต้องการให้พวกเขาทราบว่าพระวิญญาณที่ใส่บนพวกเขานั้นคือพระวิญญาณที่อยู่บนโมเสส เพื่อให้สิทธิอำนาจของพวกเขาดำเนินขึ้นอยู่กับตัวโมเสส ตรงนี้เราเห็นพระปัญญาที่นำทางของพระเจ้า พระเจ้าทรงทำสิ่งที่น่าประหลาดใจนี้เพื่อไม่ให้พวกผู้ใหญ่คิดอย่างนี้ว่า “เมื่อโมเสสได้รับพระวิญญาณโดยตรงจากพระยาห์เวห์ ดังนั้นเราก็ได้รับพระวิญญาณโดยตรงจากพระยาห์เวห์เช่นกัน และนั่นทำให้เราอยู่ในระดับเดียวกับโมเสส” พระเจ้าทรงตั้งโครงสร้างของผู้นำไว้อย่างเป็นระเบียบ และพระองค์ไม่ทรงต้องการจะสร้างกลุ่มผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนที่มีฐานะเทียบเท่าโมเสส ปัญหาที่มีมากพอแล้วในอิสราเอลจึงไม่ควรถูกมาจัดการกับผู้นำที่แตกแยก

ในพระคัมภีร์เดิมมีคนของพระเจ้าน้อยมาก หนึ่งในนั้นคือเอลียาห์ พระคัมภีร์พูดถึง “วิญญาณของเอลียาห์” ซึ่งนี่ไม่ใช่วิญญาณมนุษย์ของเอลียาห์เอง แต่เป็นพระวิญญาณของพระเจ้า และพระวิญญาณนี้อยู่บนเขา จึงสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้

เมื่อพวกเขาเข้าไปแล้ว เอลียาห์ก็พูดกับเอลีชาว่า “ท่านอยากให้เราทำอะไรให้ถึงขอเถิด ก่อนที่เราจะถูกรับไปจากท่าน” เอลีชาได้ตอบว่า “ขอให้ข้าพเจ้าได้รับวิญญาณ¹⁰ของท่านสองเท่า” และเอลียาห์ตอบว่า “ท่านขอสิ่งที่ยากนัก แต่ถ้าท่านเห็นเราถูกรับไปจากท่าน ท่านก็จะได้อย่างนั้น ไม่เช่นนั้นก็จะไม่ได้” ขณะที่ท่านทั้งสองกำลังเดินสนทนากันไป ทันใดนั้นก็มียอธบเพลิงคัน

¹⁰ พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยแปลว่า “ฤทธิ์เดช” หรือ “ฤทธิ์อำนาจ” (ผู้แปล)

หนึ่งและมาเฟลิงปรากฏขึ้นและได้แยกเขาทั้งสองจากกัน และเอลียาห์ก็ถูกพาขึ้นสู่สวรรค์ เอลีซาเห็นดังนั้นก็ร้องว่า “พ่อของข้า! พ่อของข้า! รอดรับและพลม้าของอิสราเอล!” และเอลีซาก็ไม่เห็นท่านอีก แล้วเขาก็จับเสื้อของเขานึกออก เขาหยิบเสื้อคลุมของเอลียาห์ ที่ตกลงมา และกลับไปยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำจอร์แดน แล้วท่านก็เอาเสื้อคลุมของเอลียาห์ที่ตกลงมานั้น ฟาดลงที่น้ำ กล่าวว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้าของเอลียาห์ตอนนี้สถิตอยู่ที่ไหน?” เมื่อเขาฟาดน้ำ น้ำก็แยกไปทางซ้ายทางขวาและเอลีซาก็เดินข้ามไป พวกผู้เผยพระวจนะจากเมืองเยรีโคซึ่งเฝ้าดูอยู่ก็พูดว่า “วิญญาณของเอลียาห์อยู่กับเอลีซา” แล้วผู้เผยพระวจนะเหล่านั้นก็มาพบเขา แล้วกราบลงถึงดินตรงหน้าเขา (2 พงศ์กษัตริย์ 2:9-15 ฉบับ NIV)

เอลีซาขอวิญญาณของเอลียาห์ “สองเท่า” เขาไม่ได้ผยองที่ต้องการวิญญาณของเอลียาห์สองเท่าให้มากเท่ากับเอลียาห์ เขากำลังขอจริงๆว่า “ขอให้ข้าพเจ้าเป็นบุตรหัวปีของท่าน”¹¹ เพราะบุตรหัวปีจะได้รับมรดกเป็นสองเท่าจากบิดา ในการแบ่งมรดกนั้นบุตรชายแต่ละคนจะได้รับคนละหนึ่งส่วน แต่บุตรชายหัวปีจะได้รับสองส่วน เรื่องของมรดกนั้น (ในกรณีนี้คือมรดกทางฝ่ายจิตวิญญาณ) เกี่ยวข้องกับความจริงที่ว่าเอลียาห์มีสาวกจำนวนมากที่เรียกว่า “บรรดาบุตรของผู้เผยพระวจนะ” ซึ่งเป็นคำที่ปรากฏสี่ครั้งในบทนี้เพียงบทเดียว (2 พงศ์กษัตริย์ บทที่ 2) เอลีซาซึ่งใกล้ชิดเอลียาห์ที่สุดได้ขอส่วนแบ่งสองเท่า แต่เอลียาห์บอกว่าคำขอนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเขา แต่ขึ้นอยู่กับพระยาห์เวห์ที่จะประทานให้ เพราะมันเกี่ยวข้องกับพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ เอลีซาได้รับสิ่งที่เขาขอ และเมื่อเขาฟาดเสื้อคลุมของเอลียาห์ลงที่น้ำในแม่น้ำจอร์แดน แม่น้ำก็แยกออกจากกัน

จากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ก็เห็นได้ไม่ยากว่า พระวิญญาณของพระเยซูก็คือพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ที่เต็มอยู่ในพระเยซู นี่คล้ายกับกรณีของโมเสสกับพวกผู้ใหญ่ทั้งเจ็ดสิบคน ที่พระเจ้าไม่ได้ประทานพระวิญญาณของพระองค์โดยตรงจากพระองค์เอง แต่ผ่านทางพระเยซูซึ่ง พระเยซูทรงเป็นช่องทางที่พระวิญญาณมาถึงเรา พระวิญญาณของพระเยซูก็คือพระวิญญาณของพระเจ้า (พระยาห์เวห์) เช่นเดียวกับวิญญาณของโมเสสที่ไม่ใช้วิญญาณของเขาเอง แต่เป็นพระวิญญาณของพระเจ้า (และในทำนองเดียวกันกับวิญญาณของเอลียาห์) พระวิญญาณของพระยาห์เวห์ถูกส่งมาถึงเราทางพระเยซู เมื่อพระเยซูทรงอยู่บนโลกนี้ พระองค์ทรงเต็มด้วยความบริบูรณ์ของพระเจ้า นั่นก็คือการสถิตอยู่ของพระเจ้าเต็มอยู่ในพระกายของพระองค์ พระยาห์เวห์ประทับอยู่ในพระกายของพระเยซู จนถึงขนาดที่พระยาห์เวห์ประทานพระวิญญาณของพระองค์ให้กับพระเยซู “อย่างไม่จำกัด” (ยอห์น 3:34)¹² ซึ่งบริบทนี้พูดถึงพระเยซู) พระเยซูเต็มไปด้วยการสถิตอยู่ของพระยาห์เวห์อย่างบริบูรณ์โดยที่พระวิญญาณไม่ได้ถูกส่งต่อไปยังเหล่าสาวกจนกระทั่งหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ ทำไมจึงไม่ได้ประทานพระวิญญาณให้กับพวกเขาก่อนหน้านี้? ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะ “อย่างไม่จำกัด” หมายถึงไม่

¹¹ “ขอให้ฤทธิ์เดชของท่านอยู่กับข้าพเจ้าตามส่วนสิทธิบุตรหัวปี” (ฉบับ 1971) –ผู้แปล

¹² ยอห์น 3:34 “เพราะผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมา ย่อมกล่าวพระดำรัสของพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าประทานพระวิญญาณโดยไม่จำกัด”

มีขีดจำกัด ทั้งหมดของพระยาห์เวห์และความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระองค์ ทั้งหมดของพระองค์สถิตอยู่ในพระกายของพระเยซู สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับใครอื่นเลย แม้แต่กับโมเสสหรือเอลียาห์

พระวิญญาณบริสุทธิ์คือพระวิญญาณของพระเจ้า

เปาโลกล่าวว่าพระวิญญาณของพระเจ้าเกี่ยวข้องกับพระเจ้า ในลักษณะเดียวกับที่วิญญาณของมนุษย์เกี่ยวข้องกับมนุษย์

เพราะในบรรดามนุษย์นั้นไม่มีใครบ้างที่รู้ความคิดของมนุษย์ เว้นแต่วิญญาณของมนุษย์ที่อยู่ในตัวเขา? ในทำนองเดียวกันก็ไม่มีใครรู้ความคิดของพระเจ้า เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้า เราไม่ได้รับวิญญาณของโลก แต่ได้รับพระวิญญาณที่มาจากพระเจ้า เพื่อเราจะเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่เราอย่างไม่จำกัด (1 โครินธ์ 2:11-12 ฉบับ NIV)

วิญญาณที่เรามีเป็น “ศักยภาพ” ที่น่าทึ่งหากเราอยากจะใช้คำนั้น วิญญาณของเราไม่ได้เป็นอีกคนหนึ่งในตัวเรา ไม่เช่นนั้นเราก็คงเป็นผู้ป่วยจิตเภทที่มีสองคนอยู่ภายในตัวเรา วิญญาณที่อยู่ภายในเราก็คือตัวตนของเรานั้นเอง

ในทำนองเดียวกัน พระวิญญาณของพระเจ้างี้ไม่ได้เป็นอีกบุคคลที่แยกต่างหากจากพระเจ้า พระวิญญาณเป็นวิญญาณของพระเจ้าเหมือนที่วิญญาณเป็นวิญญาณของเรา และเมื่อเราพูดถึงพระวิญญาณเราจะพูดว่า “มัน (it)”¹³ หรือว่า “พระองค์ (he)”? เราก็คงไม่พูดว่า “มัน” ในแง่ของนามธรรมเพราะวิญญาณเป็นส่วนสำคัญของบุคคลนั้น วิญญาณของผมนักคือตัวผม เพราะเหตุนี้ผมก็จะไม่พูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “มัน” หรือ “อำนาจชักจูง” วิญญาณซึ่งเป็นส่วนสำคัญของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้คนคนหนึ่งสามารถจะตรวจสอบตัวเองได้ นั่นคือวิญญาณของมนุษย์มีความสามารถที่จะค้นหาตัวเองได้ ดังที่เปาโลกล่าวไว้ว่า ให้ทุกคนสำรวจตัวเองที่สารบขององค์ผู้เป็นเจ้า (1 โครินธ์ 11:28) เปาโลไม่ได้บอกว่ามนุษย์มีบุคลิกภาพที่แยกในคนเดียวกัน โดยที่ส่วนหนึ่งตรวจสอบอีกส่วนหนึ่ง วิญญาณของมนุษย์ก็ตรวจสอบตัวมนุษย์เอง ในทำนองเดียวกันพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือส่วนของพระเจ้าที่สำรวจสิ่งล้าลึกของพระเจ้า (1 โครินธ์ 2:10)¹⁴

เปาโลบอกเราว่าวิญญาณสามารถดำรงอยู่เป็นตัวตนที่แยกจากร่างกาย และทำงานอย่างอิสระภายนอกร่างกาย

¹³ คำว่า “วิญญาณ” หรือ “พระวิญญาณ” ในภาษากรีก เป็นคำนามที่ไม่มีเพศ (neuter) สรรพนามที่ใช้คือ “มัน” หรือ “it” (ผู้แปล)

¹⁴ 1 โครินธ์ 2:10 “พระเจ้าได้สำแดงสิ่งเหล่านี้กับเราทางพระวิญญาณ เพราะพระวิญญาณหยั่งรู้ทุกสิ่งแม้แต่สิ่งล้าลึกของพระเจ้า”

แม้ว่าตัวข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ แต่วิญญาณ¹⁵ของข้าพเจ้าก็อยู่เสมือนว่าข้าพเจ้าอยู่ด้วย ข้าพเจ้าได้ตัดสินใจคนที่ทำอย่างนั้น เมื่อท่านทั้งหลายประชุมกันในพระนามของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าและวิญญาณของข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วย พร้อมกับฤทธิ์อำนาจของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พวกท่านจะต้องมอบคนนี้ให้ซาตานทำลายเนื้อหนังเสีย เพื่อวิญญาณของเขาจะได้รับความรอดในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า (1 โครินธ์ 5:3-5 ESV)

เปาโลกำลังประกาศการลงวินัยกับคนที่ได้ทำบาปอย่างร้ายแรง เปาโลไม่ได้อยู่ในเมืองโครินธ์ในเวลานั้น แต่เขาสั่งผู้ที่อยู่ในคริสตจักรโครินธ์ให้ดำเนินการลงวินัย เปาโลหมายความว่าอย่างไรที่บอกว่า “วิญญาณของข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วย”? บางครั้งเราจะพูดว่า “วิญญาณของข้าพเจ้าก็อยู่ด้วย” แบบไม่คิดอะไรมาก แต่เปาโลหมายถึงอย่างนั้นแบบจริงจังเพราะ “วิญญาณของข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วย พร้อมกับฤทธิ์อำนาจของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

สมมุติว่าผมอยู่ในประเทศแคนาดาและผมคิดถึงคุณ ผมก็สามารถจดจ่ออยู่กับคุณจนวิญญาณของผมอยู่กับคุณด้วยจริงๆตามนั้น ผมอาจไม่ทราบว่าคุณกำลังอยู่ในห้องของคุณหรือว่าคุณกำลังเดินอยู่บนท้องถนน สถานการณ์ภายนอกนั้นไม่สำคัญ แต่มีวิญญาณพบกับวิญญาณจริง เมื่อผมยังเป็นคริสเตียนอ่อนหัดนั้น บางครั้งผมจะรู้สึกอย่างมากกว่า มีคนกำลังอธิษฐานเพื่อผมเหมือนว่าเขาค้นพบผมด้วย ผมรู้สึกได้ว่าวิญญาณของเขาถูกลวิงวอนองค์ผู้เป็นเจ้าเพื่อผม ผมมีประสบการณ์แบบนี้มากกว่าหนึ่งครั้งและผมก็รู้ด้วยว่าใครกำลังอธิษฐานเพื่อผมอยู่ ผมไม่เคยอธิบายปรากฏการณ์นี้ได้ หลังจากนั้นไม่นานผมก็ไม่วู้สึกแบบนี้อีกเลย ผมสันนิษฐานว่าผู้ที่อธิษฐานเพื่อผมได้เสียชีวิตแล้ว ผมกำลังหมายถึงเฮนรี ซอย¹⁶ คนของพระเจ้าอย่างแท้จริงที่ได้ช่วยผมอย่างมากในฝ่ายวิญญาณ มีหลายครั้งที่ผมรู้สึกว่าเขากำลังอธิษฐานเพื่อผมและผมก็รู้ว่าต้องเป็นเขา แต่แล้ววันหนึ่งผมก็ไม่วู้สึกอย่างนั้นอีกเลย เหตุนี้ผมจึงสรุปว่าเขาได้เสียชีวิตแล้วในค่ายแรงงานสักแห่ง ดังนั้นเมื่อเปาโลกล่าวว่า “วิญญาณของข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วย” นั้นเขาอยู่จริงๆในโครินธ์ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเยซู

นี่เป็นอีกกรณีที่เป็นไปได้ของการแยกกายและวิญญาณ

ข้าพเจ้ารู้จักชายคนหนึ่งในพระคริสต์ ซึ่งเมื่อสิบสี่ปีก่อนได้ถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม จะไปโดยมีกายหรือไม่มีกาย ข้าพเจ้าไม่รู้ พระเจ้าทรงรู้ ข้าพเจ้ารู้ว่าชายคนนี้ถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์ จะไปโดยมีกายหรือไม่มีกาย ข้าพเจ้าไม่รู้ พระเจ้าทรงรู้ (2 โครินธ์ 12:2-3 ฉบับ ESV)

เปาโลกล่าวสองครั้งว่า “โดยมีกายหรือไม่มีกาย” เพื่อเน้นว่าชายในพระคริสต์ผู้นี้อาจถูกรับเข้าไปสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ หรือวิญญาณโดยไม่มีกาย เปาโลพูดถึงการแยกกายและวิญญาณโดย

¹⁵ ฉบับภาษาอังกฤษคือ “spirit” และภาษากรีกคือ “πνεῦμα” ที่แปลว่า “วิญญาณ” ฉบับภาษาไทยบางฉบับแปลว่า “ใจ” (ผู้แปล)

¹⁶ Henry Choi

ที่วิญญาณทำหน้าที่อย่างมีอิสระจากกาย ในทำนองเดียวกันกับในวิวรณ์ที่ย่อหั่นพูดถึงการถูกนำด้วยพระวิญญาณ (วิวรณ์ 21:10 เปรียบเทียบวิวรณ์ 1:10, 4:2)¹⁷

พระยาห์เวห์ก็ทรงสามารถส่งพระวิญญาณของพระองค์ออกไปเช่นกัน และเมื่อพระองค์ทรงทำเช่นนั้น พระองค์ก็ทรงส่งการสถิตอยู่ของพระองค์ออกไปด้วย พระวิญญาณไม่ได้เป็นพระองค์ที่สามในตรีเอกภาพ หรือเป็นอีกพระองค์หนึ่งต่างหากที่เรียกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณก็คือพระยาห์เวห์พระองค์เอง ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่เรียกพระวิญญาณว่า “มัน (it)” เพราะนั่นจะเป็นการพูดถึงพระเจ้าว่า “มัน” ซึ่งใกล้เคียงกับการหมิ่นประมาท แต่พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ (ยอห์น 4:24)¹⁸ และองค์ผู้เป็นเจ้าของทรงเป็นพระวิญญาณ (2 โครินธ์ 3:17)¹⁹ เนื่องจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือพระยาห์เวห์เอง ฉะนั้นการเต็มด้วยพระวิญญาณก็คือการเต็มด้วยการสถิตอยู่ของพระยาห์เวห์ในวันฟื้นเทออสต์นั้น พระยาห์เวห์เสด็จลงมาและทำให้ทุกคนในห้องชั้นบนเต็มล้น มันน่าอัศจรรย์ไม่ใช่หรือที่รู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช่พระองค์ที่สามในตรีเอกภาพหรือเป็นร่างเงา แต่เป็นพระยาห์เวห์เองที่สถิตอยู่ในเรา?

สิ่งที่เกิดขึ้นในวันฟื้นเทออสต์นั้นไม่ใช่เรื่องยากที่จะเข้าใจ เราได้เห็นว่าคริสตจักรถูกเรียกว่าคริสตจักรของพระเจ้า ไม่ใช่คริสตจักรของพระคริสต์ หรือคริสตจักรของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โรม 16:16 กล่าวถึง “คริสตจักรของพระคริสต์” แต่เป็นการกล่าวถึงกลุ่มที่ประชุมกันในท้องถิ่น แต่คริสตจักรสากลนั้นเรียกว่า “คริสตจักรของพระเจ้า” (เช่น กิจการ 20:28, 1 โครินธ์ 1:2)²⁰ นอกจากนี้ยังมี “คริสตจักรของพระเจ้า” (เช่น 1 โครินธ์ 11:16, 1 เธสะโลนิกา 2:14) แต่คริสตจักรเหล่านี้เป็นที่ประชุมของผู้เชื่อในท้องถิ่น ด้วยเหตุที่คริสตจักรเป็น “คริสตจักรของพระเจ้า” คุณจึงคาดหวังว่าพระเจ้าเองจะสถิตอยู่ในคริสตจักรโดยพระวิญญาณของพระองค์

สิ่งนี้ให้ความเข้าใจกับเราเรื่องของประทานจากพระวิญญาณที่สรุปไว้ใน 1 โครินธ์บทที่ 12 และ 14 ได้ดีขึ้น พระเจ้าทรงจัดสรรของประทานต่างๆตามชอบพระทัยของพระองค์โดยพระวิญญาณของพระองค์เอง (1 โครินธ์ 12:11)²¹ พระวิญญาณเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าของในคริสตจักร นั่นเป็นคริสตจักรขององค์ผู้เป็นเจ้าของและพระองค์ทรงจัดสรรของประทานต่างๆตามที่พระองค์ทรงเห็นควร คุณอาจได้รับของประทานอย่างหนึ่งและผมอาจได้รับอีกอย่างหนึ่ง บางคนได้รับของประทานสองหรือสามอย่าง ดูเหมือนว่าอัครทูตเปาโลจะมีของประทานฝ่ายวิญญาณทุกอย่างเท่าที่เป็นไปได้

¹⁷ วิวรณ์ 21:10 “แล้วท่านนำข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นนครบริสุทธิ์คือเยรูซาเล็ม”

¹⁸ ยอห์น 4:24 “พระเจ้าเป็นพระวิญญาณ และคนที่นมัสการพระองค์จะต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง”

¹⁹ 2 โครินธ์ 3:17 “องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงเป็นพระวิญญาณ และพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงอยู่ที่ไหนเสรีภาพก็มีอยู่ที่นั่น

²⁰ กิจการ 20:28 “จงเฝ้าระวังทั้งตัวพวกท่านเองและฝูงแกะซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงตั้งพวกท่านไว้ให้เป็นผู้ดูแล และให้เลื่องลือคริสตจักรของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงได้มาด้วยพระโลหิตของพระบุตรของพระองค์”

²¹ 1 โครินธ์ 12:11 พระวิญญาณองค์เดียวกันทรงทำและจัดสรรสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่แต่ละคนตามชอบพระทัยพระองค์

บทพิศมในพระนามเดียนัน

ให้เราพิจารณาเรื่องบทพิศมในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

¹⁸พระเยซูเสด็จมาหาพวกเขาและตรัสว่า “สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกได้มอบให้แก่เราแล้ว ¹⁹ฉะนั้นจงไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้พวกเขาได้รับบทพิศมในนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มัทธิว 28:18-19 ฉบับ NIV)

สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกได้มอบให้แก่พระเยซูแล้ว คำว่า “ฉะนั้น” ในข้อต่อมาชี้ชัดว่า พระเยซูกำลังจะอธิบายว่าพระองค์จะทรงทำอะไรกับสิทธิอำนาจนั้น แต่ว่าใครเป็นผู้ให้สิทธิอำนาจพระองค์ตั้งแต่แรก? ผู้ที่ให้สิทธิอำนาจพระองค์ก็คือพระยาห์เวห์ พระเยซูกำลังบอกว่าโดยสิทธิอำนาจที่พระยาห์เวห์ทรงมอบให้พระองค์นั้น เราต้องบทพิศมในนามเดียนของพระบิดา และของพระบุตรและของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีอะไรในคำกล่าวนี้นี้ที่เข้าใจยากหรือ? เรื่องนี้ชัดเจนและตรงไปตรงมาจากมุมมองของความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว มันง่ายเสียจนไม่มีอะไรให้ต้องอธิบาย พระเยซูไม่ได้ทรงกระทำในนามของพระองค์เอง แต่กระทำในนามที่ได้ให้สิทธิอำนาจกับพระองค์ พระองค์กระทำในนามนั้นและเราบทพิศมในนามนั้น

สำหรับพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้น พระคัมภีร์ใหม่เคยพูดถึงใครไ้ไหมว่าได้ทำอะไร “ในพระนามของพระวิญญาณ”? ไม่มีคำดังกล่าวว่า “ในพระนามของพระวิญญาณ” เพราะว่า “พระวิญญาณของพระเจ้า” นั้นไม่ได้เป็นพระนามหนึ่งแต่เป็นการบอกถึงพระวิญญาณตรงตามคำ ในทำนองเดียวกัน “วิญญาณของมนุษย์” ก็ไม่ได้เป็นชื่อหนึ่งแต่เป็นการบอกถึงตัวมนุษย์เองตรงตามคำ “พระวิญญาณของพระเจ้า” ไม่ได้เป็นพระนามหนึ่ง แต่เป็นพระวิญญาณของพระยาห์เวห์นั่นเอง

คำประกาศการบทพิศมในมัทธิว 28:19 ไม่ได้พูดว่า “ในพระนามของพระเยซู” เพราะพระเยซูไม่ได้ทำอะไรต่าง ๆ ในพระนามของพระองค์เอง นี่เป็นสิ่งที่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพดูเหมือนจะไม่เคยเข้าใจ ผมขอกล่าวอย่างชัดเจนและอย่างเด็ดขาดว่า พระเยซูไม่เคยกระทำการใด ๆ ในนามของพระองค์เอง คุณจะไม่มีพบพระคัมภีร์แม้แต่ข้อเดียวที่กล่าวว่าพระเยซูทรงกระทำการใด ๆ ในนามของพระองค์เอง ไม่มีบันทึกไว้เช่นนั้นเลย เรากระทำการในนามของพระองค์ แต่พระองค์ไม่เคยกระทำการในนามของพระองค์เอง

เมื่อพระเยซูตรัสว่า “ในพระนามของพระบิดา” (พระยาห์เวห์) ในมัทธิว 28:19 พระองค์ไม่ได้กำลังพูดถึงพระนามที่แยกสำหรับพระเยซูหรือพระวิญญาณ เราได้เห็นว่ามีบันทึกว่ามีใครกระทำการใดในพระนามของพระวิญญาณ และก็มีบันทึกว่ามีใครกระทำการใดในพระนามของพระเยซู ก่อนหนังสือกิจการ ในพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มไม่มีตัวอย่างว่ามีผู้ใดกระทำการใด “ในพระนามของพระ

เยซู” นี่รวมถึงพระเยซูเอง เพราะพระองค์ตรัสถึงพระองค์เองว่า “เราได้มาในพระนามของพระบิดาของเราและท่านไม่ยอมรับเรา แต่ถ้ามีผู้อื่นมาในนามของเขาเอง ท่านจะยอมรับเขา” (ยอห์น 5:43 ฉบับ NIV)

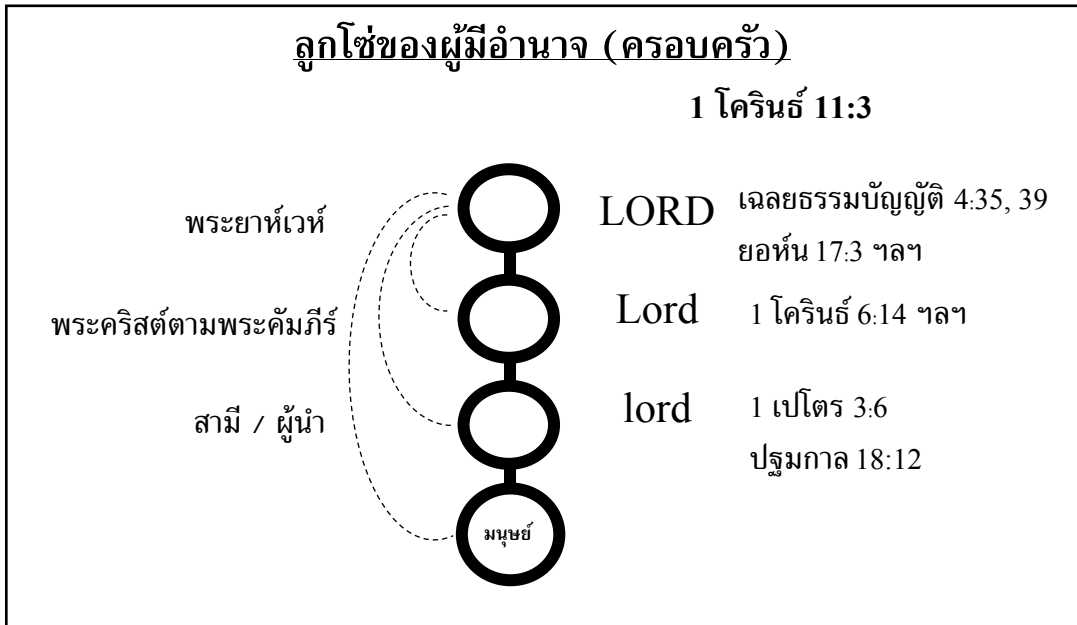
พระเยซูไม่เคยมาในนามหรือสิทธิอำนาจของพระองค์เอง แต่มาในนามของพระบิดาท่านั้น ซึ่งก็คือในพระนามของพระยาห์เวห์ (สำหรับพระเยซู พระบิดาของพระองค์คือพระยาห์เวห์เสมอ) ในทางกลับกัน คนฝ่ายเนื้อหนังจะต้อนรับผู้ที่มาในนามของพวกเขาเอง ซึ่งอาจเป็นดาราเพลงร็อคที่ยิ่งใหญ่ แต่จะไม่ต้อนรับผู้ที่มาในนามของพระยาห์เวห์ พระเยซูตรัสด้วยว่า “การอัศจรรย์ต่างๆที่เราทำในพระนามพระบิดาของเราก็เป็นพยานให้กับเรา” (ยอห์น 10:25 ฉบับ NIV) และยิ่งกว่านั้น พระราชกิจต่างๆที่พระเยซูทรงกระทำในพระนามของพระบิดาก็เป็นพยานว่าพระองค์เป็นพระคริสต์ (ข้อ 24) ในฐานะที่เป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระเจ้า พระเยซูจึงไม่ได้ทำสิ่งใดในนามของพระองค์เอง ถ้าผมทำสิ่งใดในนาม หรือในสิทธิ หรือในอำนาจของผมเอง ผมก็จะไม่ใช่ผู้รับใช้ของพระเจ้า

ยอห์น 12:13 กล่าวว่า “พวกเขาถือทางอินทผลัมและออกไปรับเสด็จพระองค์ โห่ร้องว่า ‘โฮซานนา! พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์ผู้เป็นเจ้า จงได้รับพระพร! กษัตริย์แห่งอิสราเอล จงได้รับพระพร!’” (ฉบับ NIV) การโห่ร้องอย่างยินดีว่า “พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์ผู้เป็นเจ้า จงได้รับพระพร” ได้ถูกบันทึกไว้ในพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม (มัทธิว 21:9, มาระโก 11:9, ลูกา 19:38, ยอห์น 12:13) นี่เป็นถ้อยคำที่ยกอ้างจากสดุดี 118:26²² ในต้นฉบับภาษาฮีบรูที่คำว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” หมายถึงพระยาห์เวห์

ถ้าพระเยซูไม่เคยเสด็จมาในพระนามของพระองค์เอง หรือกระทำการสิ่งใดในพระนามของพระองค์เอง แล้วพระองค์จะทรงให้บังเกิดกับใครๆในพระนามของพระองค์เองได้อย่างไร? สุดท้ายแล้วเราจะรับบังเกิดมาในพระนามของพระบิดา นั่นก็คือพระยาห์เวห์ ซึ่งหมายความว่าเราอยู่ในความครอบครองของพระยาห์เวห์ และมาเป็นสมาชิกของคริสตจักรของพระเจ้า

ในหนังสือกิจการ เหล่าสาวกได้ให้บังเกิดมาคนทั้งหลายในพระนามของพระเยซู (เช่น กิจการ 8:12) นี่ขัดแย้งกับคำสอนและการปฏิบัติของพระเยซูเองไหม? ก็ไม่เลย ให้เราดูแผ่นภาพลูกโซ่ของอำนาจที่เราดูมาก่อนหน้านี้อีกครั้ง

²² สดุดี 118:26 “ขอท่านผู้เข้ามาในพระนามของพระยาห์เวห์ จงได้รับพระพร” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

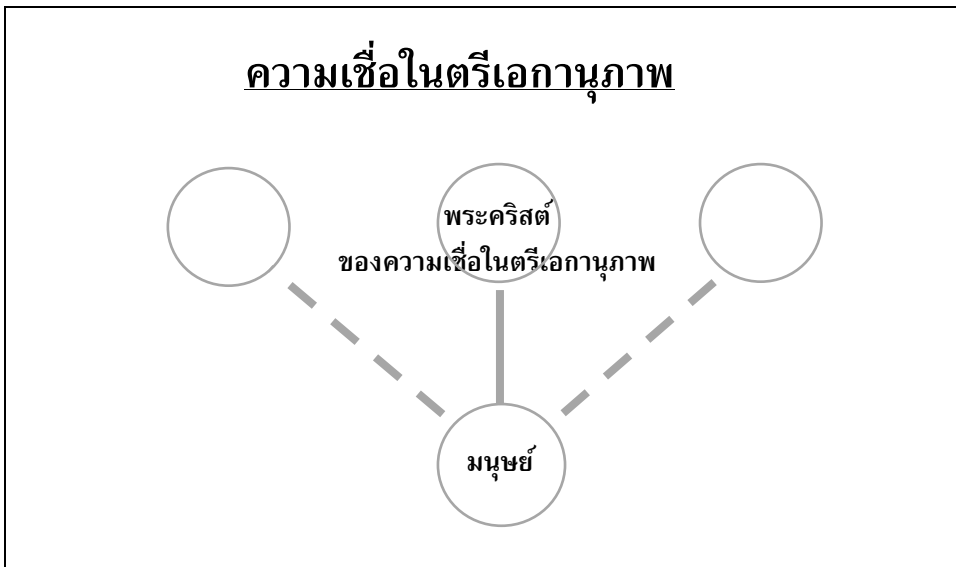
ภาพที่ 7

ให้เราสังเกตตัวพิมพ์ใหญ่ว่า “LORD” (ยาห์เวห์) อักษรขึ้นต้นตัวพิมพ์ใหญ่ว่า “Lord” (พระคริสต์) และอักษรขึ้นต้นตัวพิมพ์เล็กว่า “lord” (สามี/ผู้นำ) ในทั้งสามกรณีนี้ใช้คำภาษากรีกคำเดียวกันว่า κύριος (*kurios*, Lord) คำกล่าวของพระเยซูในมัทธิว 28 จึงสามารถเข้าใจได้ว่า “สิทธิอำนาจทั้งสิ้นได้ทรงมอบให้แก่เราแล้ว ด้วยสิทธิอำนาจนั้น จงให้บังเกิดมาในพระนามของพระบิดา” ในพระนามของพระยาห์เวห์ เราจึงได้รับบังเกิดมาเข้าในพระคริสต์ (เปรียบเทียบโรม 6:3, กาลาเทีย 3:27)²³ พระวิญญาณเป็นผู้ที่ให้เราเข้าในพระคริสต์ที่ “เราทั้งหลายได้รับบังเกิดมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดียวกัน” (1 โครินธ์ 12:13) พระวิญญาณมีส่วนในการบังเกิดมา แต่เราไม่ได้บังเกิดมาในพระนามของพระวิญญาณ คำกล่าวถึงบังเกิดมาในมัทธิว 28 ไม่มีบังเกิดมาในพระนามของพระเยซู แต่ในกิจการมีบังเกิดมาในพระนามของพระเยซู (เช่นกิจการ 10:48) นั่นก็คือบังเกิดมาภายใต้สิทธิอำนาจของพระเยซู

แผ่นภาพต่อไปนี้แสดงให้เห็นความเชื่อในตรีเอกานุภาพด้วยโครงสร้างของไบเบิลเวอร์²⁴ที่เราเห็นมาก่อนหน้านี้ ในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้นจะบังเกิดมาในสามพระนาม ในขณะที่มัทธิว 28:19 มีเพียงพระนามเดียว

²³ โรม 6:3 “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า เราผู้ที่ได้รับบังเกิดมาเข้าในพระเยซูคริสต์ ก็ได้รับบังเกิดมานั้นเข้าในการตายของพระองค์”

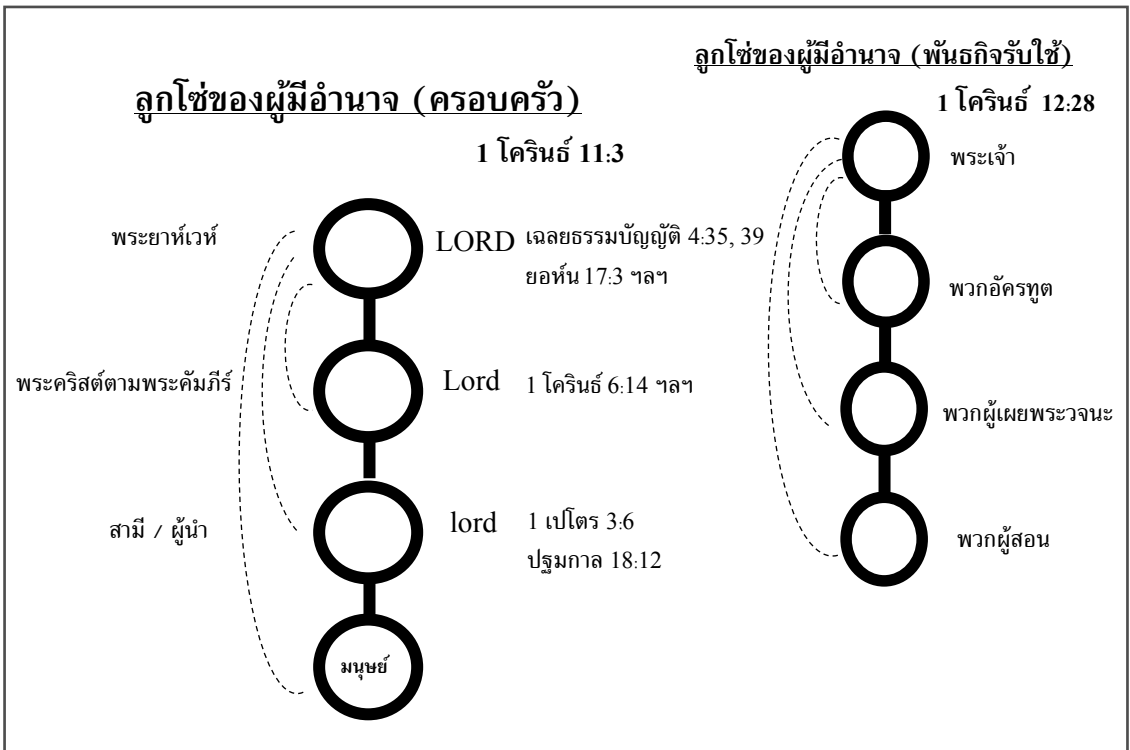
²⁴ Clover leaf คือไบเบิลเวอร์ที่ปกติจะมีใบ 3 แฉก

ภาพที่ 8

ตามแผนภาพที่ 7 ถ้าคุณกระทำการภายใต้สิทธิอำนาจของพระคริสต์ในลูกโซ่ของอำนาจ สุดท้ายแล้วคุณก็กระทำการภายใต้สิทธิอำนาจของพระยาห์เวห์ เมื่อพระเยซูทรงทำทุกสิ่งในนามของพระยาห์เวห์ เราก็ทำทุกสิ่งในนามของพระเยซู และผลสุดท้ายก็ทำในนามของพระยาห์เวห์ ไม่มีความสับสนเลยในความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว ในกรณีของสามัคคีธรรม สามัคคีธรรมสามารถกระทำการในนามของพระเยซูเพราะเขาอยู่ในสายของอำนาจ ภรรยาสามารถกระทำการในนามของสามีของเธอเพราะเธออยู่ภายใต้เขาและมีสิทธิอำนาจที่จะกระทำการในนามของเขา เช่นเดียวกันกับในพระคัมภีร์เดิม คนใดคนหนึ่งไม่เพียงสามารถกระทำการในนามของพระเจ้า แต่ยังสามารถกระทำการในนามของเจ้านายของเขา หรือในนามของกษัตริย์ด้วย (เอสเธอร์ 8:8-10)

ทางด้านขวาของแผนภาพที่ 9 เป็นลูกโซ่ของอำนาจในพันธกิจของคริสตจักร ถ้าเราย้ายลูกโซ่นี้ไปตรงวงที่เรียกว่า “สามี/ผู้นำ” เราสามารถเห็นได้ว่าเหล่าอัครทูตอยู่ภายใต้พระคริสต์โดยตรง และสุดท้ายก็กระทำการในนามของพระยาห์เวห์ (พระเจ้า) ผู้เผยพระวจนะหรือผู้สอนสามารถกระทำการในนามของอัครทูต ถ้าอัครทูตนั้นเป็นผู้ที่ส่งเขาออกไป ถ้าเปาโลส่งทิโมธีออกไป ทิโมธีก็สามารถกระทำการในนามของเปาโลได้ นี่ไม่ใช่ข้อตกลงส่วนตัวระหว่างเปาโลกับทิโมธี แต่เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างทั้งหมดที่พระเจ้าทรงจัดตั้งไว้ ในทำนองเดียวกันนี้ เมื่อพระเยซูทรงกระทำการในนามของ “LORD” (พระยาห์เวห์) บรรดาผู้นำของคริสตจักรก็กระทำการในนามของพระคริสต์ และภรรยาก็กระทำการในนามของสามีเธอ

ภาพที่ 9

ผมนึกถึงเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ผมคิดว่าในเจนีวา เจ้าของร้านอาหารจีน ร่ำรวยขึ้นมาจากธุรกิจร้านอาหารของเขา เขามาจากประเทศจีนหรือฮ่องกง วันหนึ่งเขาได้เจอกับสาวสวยจากประเทศจีนและแต่งงานกับเธอ มีวันหนึ่งเขาตื่นขึ้นมาและพบว่าเขากลายเป็นคนล้มละลาย เพราะภรรยาของเขาได้กระทำการในนามของเขาเพื่อกวาดเงินในบัญชีธนาคารของเขาไปจนเรียบ เธอหายตัวไปและเขาไม่เคยพบเธออีกเลย และเงินก็ไม่ได้คืนมา

คุณต้องแน่ใจว่าคุณให้คนที่ถูกต้องแล้วมากระทำการในนามของคุณ ผมแน่ใจว่าพระเยซูทรงเป็นห่วงว่าใครเป็นผู้ที่กระทำการในนามของพระองค์ บุตรชายเจ็ดคนของเส-วาพยายามขับผีออกในพระนามของพระเยซู ฝิร้ายจึงพูดกับพวกเขาว่า “พระเยซูชักรู้จัก และเปาโลชักรู้จัก แต่พวกเจ้าเป็นใคร?” แล้วฝิร้ายก็กระโดดเข้าโจมตีบรรดาบุตรของเส-วาอย่างดุเดือด (กิจการ 19:13-16)

พระเยซูไม่เคยกระทำการในนามของพระองค์เอง

ผมขอย้ำจุดสำคัญนี้ว่า คุณจะเข้าใจพระเยซูจนกว่าคุณจะเข้าใจว่าพระองค์ไม่เคยกระทำสิ่งใดในนามของพระองค์เอง พระองค์เสด็จมาในนามของ “LORD” นั่นก็คือ ในนามของพระยาห์เวห์ ในนามของพระยาห์เวห์นี้แหละที่พระเยซูทรงกระทำภารกิจทั้งสิ้นของพระองค์ ทรงสอนคำสอนทั้งสิ้นของพระองค์ และตรัสคำตรัสทั้งสิ้นของพระองค์ เราได้อาคุณลักษณะที่สวยงามนี้ไปจากพระเยซู เพราะเราต้องการให้พระองค์กระทำการในนามของพระองค์เอง

วิวรณ์ 1:1 กล่าวว่า “นี่คือการเปิดเผยของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระเจ้าประทานแก่พระองค์ เพื่อให้บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์เห็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้า พระองค์ทรงให้ทูตสวรรค์ของพระองค์ไปสำแดงแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์” (ฉบับ NIV)

เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมพบว่าศาสนศาสตร์ของวิวรณ์ค่อนข้างจะลึกลับ หนังสือทั้งเล่มเป็น “การเปิดเผยของพระเยซูคริสต์” ไม่ใช่การเปิดเผยที่พระเยซูประทาน แต่เป็นการเปิดเผยที่ “พระเจ้าประทานแก่พระองค์” นั่นก็คือพระเยซูคริสต์ หนังสือวิวรณ์นี้เป็นการเปิดเผยเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่การเปิดเผยที่มาจากพระองค์ พระเยซูไม่เคยกระทำการสิ่งใดในนามหรือในสิทธิอำนาจของพระองค์เอง การเปิดเผยที่พระเยซูประทานแก่ยอห์นเป็นสิ่งที่พระเยซูเองทรงได้รับจากพระยาห์เวห์ ทั้งหมดนี้ก็เพื่อจุดประสงค์ที่จะแสดงให้เห็นบรรดาผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์ซึ่งรวมถึงยอห์นได้เห็นว่าจะต้องเกิดอะไรขึ้นในไม่ช้า

ตรงนี้เราเห็นพระคริสต์ทรงอยู่ใต้บัญชาพระยาห์เวห์แม้กระทั่งในเรื่องของการเปิดเผย คือพระคริสต์ทรงได้รับการเปิดเผยจากพระยาห์เวห์ และมาเป็นผู้ส่งต่อการเปิดเผยนี้ให้กับยอห์น ดังที่เราจะเห็นว่า พระยาห์เวห์ทรงเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่งในวิวรณ์

พระยาห์เวห์ในวิวรณ์

ยอห์นเขียนว่า “จากข้าพเจ้ายอห์น ถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดในแคว้นเอเชีย ขอพระคุณและสันติสุขจงมีแก่พวกท่านจากพระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่ในปัจจุบัน ผู้ทรงเป็นอยู่ในอดีต และผู้จะเสด็จมา และจากวิญญาณทั้งเจ็ดหน้าพระที่นั่งของพระองค์” (วิวรณ์ 1:4 ฉบับ NIV) นี่เป็นการถอดความที่น่าสนใจจากอพยพ 3:14 (“เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น”) พระคุณและสันติสุขมาจากพระองค์ “ผู้ทรงเป็นอยู่ในปัจจุบัน ผู้ทรงเป็นอยู่ในอดีต และผู้จะเสด็จมา” ซึ่งเป็นการอ้างอิงที่หมายถึง “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” หรือ “เราจะเป็นผู้ซึ่งเราจะเป็น” นอกจากนี้ยังเป็นการถอดความที่ยอดเยียมซึ่งเผยให้เห็นความหมายของพระนามของพระยาห์เวห์ มันเป็นสัญลักษณ์ที่ชัดเจนของพระยาห์เวห์ ข้ออ้างอิงที่

เกี่ยวข้องกันนี้คือสดุดี 90:2 มีว่า “ก่อนที่ภูเขาส่งเสียงกึกก้อง ก่อนที่พระองค์จะทรงให้แผ่นดินโลกและภพเกิดขึ้น พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล” (ฉบับ NIV)

สี่ข้อต่อมาในวิวรณ์ มีการกล่าวซ้ำถึงสัญลักษณ์ที่โดดเด่นของพระยาห์เวห์ว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของพระเจ้านิรันดร์ว่า “เราเป็นอัลฟาและโอเมกา ผู้ทรงเป็นอยู่ในปัจจุบัน ผู้ทรงเป็นอยู่ในอดีต และผู้จะเสด็จมา ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” (วิวรณ์ 1:8 ฉบับ NIV)

รอยพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์มีให้เห็นทุกที่ในวิวรณ์ นี่เป็นการเปิดเผยที่พระเจ้าได้ประทานให้กับพระเยซูเพื่อให้กับยอห์น เราได้เห็นอีกที่พระเยซูทรงเป็นช่องทางของการเปิดเผยนี้

พระเยซูในวิวรณ์

พระเยซูถูกอธิบายถึงอย่างไรในวิวรณ์? เราก็มองเหมือนกับชาวอิสราเอลที่ต้องการจะได้คนที่สูงเด่นกว่าใครทั้งหมดมาเป็นกษัตริย์และผู้ปกครองของเรา ในกรณีของพระเยซูนี้ เราต้องการยกย่องพระองค์ให้เทียบเท่ากับพระเจ้า แต่มีภาพแบบนั้นของพระเยซูในวิวรณ์ไหม? ก็ไม่มีอย่างแน่นอน แต่เราก็พบว่า วิวรณ์พูดถึงพระองค์ว่าเป็นผู้ปกครองเหนือกษัตริย์ทั้งหลายของโลก (วิวรณ์ 1:5) นั่นเป็นคำเรียกที่สูงที่สุดในโลกของมนุษย์ พระองค์ก็ทรงถูกเรียกว่า “เจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย” ในวิวรณ์ 17:14 (เปรียบเทียบกับวิวรณ์ 19:16)²⁵ นี่ไม่ใช่คำเรียกพระเจ้า เพราะว่าทั้งอารทาเซอร์ซีสและเนบูคัดเนซซาร์ก็ถูกเรียกว่า “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย” (เอสรา 7:12, ดาเนียล 2:37)²⁶ คำเรียกนี้ที่ใช้กับพระเยซู วิวรณ์ 1:5 ได้อธิบายว่าเป็น “ผู้ทรงปกครองเหนือบรรดากษัตริย์ในโลก” ยอห์นอธิบายถึงพระเยซูในลักษณะต่อไปนี้

พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวอย่างขนแกะ ขาวอย่างหิมะ และพระเนตรของพระองค์เหมือนอย่างไฟลุกโชน พระบาทของพระองค์เหมือนทองสัมฤทธิ์ที่แวววาวในเตาหลอม และพระสุรเสียงของพระองค์เหมือนเสียงน้ำเชี่ยวกราก พระองค์ทรงถือดาวเจ็ดดวงในพระหัตถ์ขวา และมีดาบสองคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ส่วนพระพักตร์ของพระองค์เหมือนดวงอาทิตย์ฉายแสงเจิดจ้า (วิวรณ์ 1:14-16 ฉบับ NIV)

นี่ไม่ใช่ภาพของพระเจ้า เราจะไม่เข้าไปในรายละเอียดเรื่องนี้ในตอนนี้นอกจากจะสังเกตว่าพระพักตร์ของพระองค์เหมือน “ดวงอาทิตย์ฉายแสงเจิดจ้า” และ “พระเศียรและพระเกศาของพระองค์

²⁵ วิวรณ์ 17:14 “พวกเขาจะต่อสู้กับพระเมสโปดก และพระเมสโปดกจะทรงชนะเขา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย”

²⁶ เอสรา 7:12 “อารทาเซอร์ซีสกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย”

ชาวอย่างชนแกะ” นำเป็นไปได้ว่าคงเหมือนแสงสีขาวที่ส่องออกมาจากพระเศียรของพระองค์ แต่ลักษณะที่ปรากฏอย่างน่าเกรงขามนี้ไม่ได้มีเฉพาะในพระเยซู เพราะเราเห็นลักษณะที่คล้ายกันของทูตสวรรค์ในวิวรณ์ 10:1 ว่า “แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีเมฆคลุมกาย มีรุ้งเหนือศีรษะ ใบหน้าเหมือนดวงอาทิตย์ และขาเหมือนเสาเพลิง” (ฉบับ NIV)

วิวรณ์ 1:14-16 ที่อ้างข้างต้นดูเหมือนจะอธิบายถึงพระเยซูในรูปแบบที่ได้รับเกียรติ แต่ลักษณะที่น่าเกรงขามของพระองค์ ก็คล้ายกันกับของทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่ง (วิวรณ์ 10:1) หลายบทต่อมา ยอห์นกล่าวว่า “หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของพระองค์” (วิวรณ์ 18:1 ฉบับ ESV) ทูตสวรรค์องค์นี้จะต้องส่องแสงเหมือนดวงอาทิตย์ เพราะทั้งโลก “สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน” เจมส์ ดันน์²⁷ (ซึ่งผมรู้จักเป็นส่วนตัว) ได้ตั้งข้อสังเกตอย่างเดียวกันนี้ในคู่มืออธิบายพระคัมภีร์ของเขาเกี่ยวกับพระคัมภีร์ตอนนี้ เขาบอกว่าภาษาแบบนี้ที่เกี่ยวกับพวกทูตสวรรค์ ผู้เชื่อในศาสนายิวต่างคุ้นเคยกันดี คำอธิบายของยอห์นเกี่ยวกับพระเยซูในวิวรณ์นั้น ไม่ใช่รัศมีของความเป็นพระเจ้า แต่เป็นรัศมีของทูตสวรรค์ ที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่เราอาจจะคิด

พระวิญญาณในวิวรณ์

ดังที่เราได้เห็นว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ไม่เคยถูกกล่าวถึงในวิวรณ์เลย คำว่า “พระวิญญาณ” มีปรากฏแค่ครั้งพร้อมกับ “โดยพระวิญญาณ” ที่ปรากฏสี่ครั้ง (เช่น ยอห์นถูกนำโดยพระวิญญาณ, วิวรณ์ 17:3, 21:10) เมื่อผมตรวจสอบการปรากฏสี่ครั้งของคำ “โดยพระวิญญาณ” เพื่อดูว่าคำเหล่านี้อ้างถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่ แต่ปรากฏว่าไม่มีเลย การอ้างถึง “พระวิญญาณ” (พระวิญญาณบริสุทธิ์) ทั้งเก้าครั้งนั้นทั้งหมดมีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะในภาษากรีก (τὸ πνεῦμα) ในทางกลับกันที่การปรากฏสี่ครั้งของ “โดยพระวิญญาณ” ไม่มีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะ นั่นก็คือ ทั้งสี่ครั้งนี้ภาษากรีกไม่มีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะ และด้วยเหตุนี้ผมจึงไม่รวมทั้งสี่ครั้งนี้ไว้เป็นการอ้างถึงถึง “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ในวิวรณ์

ผมสังเกตเห็นด้วยว่า การอ้างถึงพระวิญญาณทุกครั้งในวิวรณ์นั้นเกี่ยวข้องกับคริสตจักร ในทางกลับกัน เมื่อวิวรณ์ไม่ได้กำลังพูดถึงคริสตจักร ก็ไม่มีการอ้างถึงพระวิญญาณเช่นกัน นี่จึงอธิบายได้ว่า ทำไมการอ้างถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่สามบทแรกของวิวรณ์

²⁷ James Dunn นักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่ของยุคปัจจุบัน

พระเยซูได้รับการนมัสการในวิวรณ์ใหม่?

อีกอย่างที่น่าสังเกตเกี่ยวกับวิวรณ์ก็คือ ดูเหมือนว่าพระเจ้าได้ทรงเล็งเห็นถึงการไหว้รูปเคารพในการทำให้พระคริสต์มาเป็นพระเจ้า โดยที่พระองค์ไม่เคยเอ่ยอ้างว่าทรงเป็น และไม่เคยปรารถนาจะเป็น เนื่องจากวิวรณ์มีจุดสำคัญอยู่ที่การนมัสการพระเจ้า (พระยาห์เวห์) ผมจึงได้ตรวจสอบคำภาษากรีกของคำว่า “นมัสการ” (προσκυνέω, *proskuneō*) คำนี้มีปรากฏ 60 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ โดยปรากฏ 24 ครั้ง (40%) ในวิวรณ์ เมื่อผมตรวจสอบการปรากฏทั้ง 24 ครั้งในวิวรณ์ ผมต้องแปลกใจที่ไม่มีการอ้างถึงพระคริสต์เลยแม้แต่ครั้งเดียว จุดศูนย์กลางของการนมัสการในวิวรณ์คือพระยาห์เวห์แต่ผู้เดียว และไม่ใช้พระคริสต์หรือใครอีก นั้นน่าแปลกใจเพราะ 24 ครั้งเป็นตัวเลขที่มาก

พระนาม “พระเยซู” มีปรากฏเพียง 14 ครั้งในวิวรณ์ ซึ่งก็น่าแปลกใจเมื่อเห็นว่าคำ “พระเยซู” มีปรากฏถึง 917 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ คำว่า “พระคริสต์” มีปรากฏมากกว่า 500 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ แต่มีปรากฏแค่ 7 ครั้งในวิวรณ์ นี่หมายความว่าพระเยซูคริสต์ไม่ใช่บุคคลที่เป็นศูนย์กลางของวิวรณ์ใช่หรือไม่?

คำ προσκυνέω (*proskuneō*) นี้โดยพื้นฐานแล้วหมายถึง “การคุกเข่า” คำนี้สามารถใช้ในความหมายที่อ่อนน้อม (การคุกเข่าโดยไม่ได้นมัสการ) หรือในความหมายที่จัดจ้านแน่วแน่ (การนมัสการ) ตัวอย่างของความหมายที่อ่อนน้อมจะพบได้ในวิวรณ์ 3:9 ที่ว่า “เราจะทำให้บรรดาผู้ที่เปื้อนธรรมศาลาของชาตาน ผู้ที่อ้างตัวเป็นยิวทั้งๆที่ไม่ได้เป็น แต่เป็นคนโกหก เราจะทำให้พวกเขามาหมอบลงแทบเท้าของเจ้า และยอมรับว่าเรารักเจ้า” (ฉบับ NIV) สิ่งที่เราเห็นตรงนี้ไม่ใช่การนมัสการแต่เป็นการนอบน้อมและหมอบอยู่ตรงหน้าบรรดาผู้เชื่อ

สิ่งนี้ทำให้เราได้ข้อสังเกตที่สำคัญต่อไปนี้คือ ในวิวรณ์นั้น *proskuneō* ไม่เคยใช้กับการอ้างอิงถึงพระคริสต์ ไม่ว่าจะเป็นในความหมายที่อ่อนน้อมหรือในความหมายที่จัดจ้านแน่วแน่

proskuneō คำเดียวกันนี้มีใช้สองครั้งในการหมอบลงต่อหน้าทูตสวรรค์ที่กำลังเปิดเผยสิ่งต่างๆ แก่ยอห์น ยอห์นหมอบลงตรงหน้าทูตสวรรค์องค์นั้น แต่ทูตสวรรค์นั้นได้หยุดเขาไว้ทันที

ถึงตรงนี้ข้าพเจ้าหมอบลงแทบเท้าทูตสวรรค์เพื่อนมัสการ แต่ทูตนั้นก็กล่าวกับข้าพเจ้าว่า “อย่าทำเช่นนั้น! เราเป็นเพื่อนผู้รับใช้ร่วมกับท่านและพี่น้องของท่านที่ยึดมั่นในคำพยานของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้าเถิด! เพราะคำพยานของพระเยซูนั้นเป็นหัวใจของการเผยพระวจนะ” (วิวรณ์ 19:10 ฉบับ NIV)

ข้าพเจ้ายอห์น เป็นผู้ได้ยินและได้เห็นสิ่งเหล่านี้ และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นสิ่งเหล่านี้แล้ว ข้าพเจ้าก็หมอบลงเพื่อนมัสการที่แทบเท้าของทูตสวรรค์ผู้แสดงสิ่งเหล่านั้นแก่ข้าพเจ้า แต่ทูต

นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “อย่าทำอย่างนั้น! เราเป็นเพื่อนผู้รับใช้ร่วมกับท่านและพี่น้องของท่าน คือพวกผู้เผยพระวจนะและทุกคนที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด!” (วิวรณ์ 22:8-9 ฉบับ NIV)

ในวิวรณ์ 1:17 ยอห์นทรุดตัวลงแทบพระบาทของพระเยซูเมื่อเขาเห็นพระเยซู คราวนี้คำที่ใช้ไม่ใช่ προσκυνέω (*proskuneō*) แต่เป็น πίπτω (*piptō* ทรุดตัวลง)

เมื่อข้าพเจ้าเห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ทรุดตัวลงแทบพระบาทของพระองค์ราวกับตายแล้ว จากนั้นพระองค์ทรงวางพระหัตถ์ขวาบนข้าพเจ้าและตรัสว่า “อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย” (วิวรณ์ 1:17 ฉบับ NIV)

เราอ่าน “เบื้องต้นและเบื้องปลาย” ให้เป็นพระเจ้าไปหมด ในอิสยาห์ 44:6 และ 48:12²⁸ กล่าวถึงพระเจ้า แต่เราเพิกเฉยต่อข้อเท็จจริงที่ว่ายังมีวิธีอื่นที่จะทำให้ความเข้าใจ “เบื้องต้นและเบื้องปลาย” จากพระคัมภีร์และมีไม่น้อยจากคำสอนของพระเยซูเองที่ว่า “ถ้าผู้ใดต้องการจะเป็นคนต้น ผู้นั้นก็ต้องเป็นคนสุดท้าย และเป็นผู้รับใช้ของทุกคน” (มาระโก 9:35 ฉบับ NIV) พระเยซูยังตรัสด้วยว่า “คนสุดท้ายจะกลับเป็นคนต้น และคนต้นจะกลับเป็นคนสุดท้าย” (มัทธิว 20:16)

หนังสือวิวรณ์ให้ภาพของผู้เลี้ยงแกะและลูกแกะกับเรา ในอิสราเอลผู้เลี้ยงแกะจะเป็น “คนต้น” เพราะเขาจะนำฝูงแกะไปข้างหน้า ที่เขาเป็น “คนสุดท้าย” ด้วยนั้นหมายถึงการที่ผู้เลี้ยงแกะมองเหลียวหลังดูว่ามีแกะตัวไหนบ้างที่พลัดหลงอยู่ข้างหลัง พวกคนนำทางบนภูเขาทำอย่างเดียวกันกับนักปีนเขา พวกเขาจะนำทางคุณขึ้นไปบนเขา แต่พวกเขาก็ยังมองเหลียวหลังดูว่า มีใครถูกทิ้งอยู่ข้างหลังหรือไม่ ภาพของผู้เลี้ยงแกะของอิสราเอลนั้นสวยงามมาก แต่เรายังคงอ่านเกินจากตัวบทให้เป็นพระเจ้าอยู่ในนั้น

พระเจ้าดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาลหรือ “จากนิรันดร์กาลที่ผ่านมาจนถึงนิรันดร์กาลในอนาคต” (จากสดุดี 90:2 พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ)²⁹ นี่จึงไม่มีต้นหรือปลายในนิรันดร์กาล เมื่อพระเจ้าพูดถึงต้นและปลายนั้นมันเกี่ยวข้องกับประชากรของพระองค์ พระเยซูทรงเป็นผู้เริ่มต้นและผู้ทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์ ทรงเป็นคนต้นและคนสุดท้ายในชีวิตของเรา พระองค์ทรงเป็นผู้เลี้ยงที่ดีผู้นำหน้าเราไปและทรงเป็นผู้พุงเราขึ้นเมื่อเราตามหลัง ทำไมเราจึงอ่านทุกสิ่งให้เป็นพระเจ้าไปหมด และพลาดภาพที่สวยงามที่พระเจ้าทรงเป็นในความสัมพันธ์กับเรา?

²⁸ อิสยาห์ 44:6 “พระยาห์เวห์ พระมหากษัตริย์ของอิสราเอล และพระผู้ไถ่ของเขา พระยาห์เวห์จอมทัพ ตรัสดังนี้ว่า “เราเป็นเบื้องต้น และเราเป็นเบื้องปลาย นอกจากเราแล้วไม่มีพระเจ้าอื่น” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

²⁹ Complete Jewish Bible

เนื่องจากการปรากฏทั้ง 24 ครั้งของ προσκυνέω (*proskuneō*) ในวิวรณ์ไม่มีการใช้คำนี้กับพระคริสต์ และเมื่อไม่มีการอ้างถึงการนมัสการพระคริสต์ ผมจึงตรวจสอบคำ πίπτω (*piptō*, “ทรุดตัวลง”) เราได้เห็นคำนี้แล้วในวิวรณ์ 1:17 (ἐπεσα, กาลกริยาแอริสต์³⁰ของ πίπτω) ในวิวรณ์ 5:8 ก็ใช้คำนี้กับพระเยซูด้วย

และเมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือแล้ว สิ่งมีชีวิตทั้งสี่กับผู้อาสุสทั้งยี่สิบสี่คนก็ทรุดตัวลง (ἐπεσα, กาลกริยาแอริสต์ของ πίπτω) เบื้องหน้าพระเมษโปดก แต่ละคนต่างถือพิณกับซันทองคำที่เต็มไปด้วยเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของธรรมิกชน (วิวรณ์ 5:8 ฉบับ NIV)

สิ่งมีชีวิตกับเหล่าผู้อาสุส “ทรุดตัวลง” เบื้องหน้าพระเมษโปดก พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่มีฉบับใดแปลคำนี้ว่า “นมัสการ” เลย

มีเพียงตัวอย่างเดียวที่คล้ายกับในวิวรณ์ ในกรณีนี้พระเมษโปดกไม่ได้อยู่เพียงลำพัง แต่ประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น

¹³แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตทั้งหมดในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก ใต้แผ่นดินโลก และในมหาสมุทร และทุกสิ่งที่อยู่ในนั้นร้องว่า “ขอให้คำสดุดี พระเกียรติ พระสิริ และเดชานุภาพจะมีแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแด่พระเมษโปดกตลอดไปเป็นนิตย์!” ¹⁴สิ่งมีชีวิตทั้งสี่ก็ร้องว่า “อาเมน” และพวกผู้อาสุสก็ทรุดตัวลงและนมัสการ (วิวรณ์ 5:13-14 ฉบับ NIV)

พระคัมภีร์สองตอนคือวิวรณ์ 5:8 และวิวรณ์ 5:13-14 ที่เราเพิ่งอ้างอิง เป็นแค่สองตัวอย่างเท่านั้น ในวิวรณ์ที่ใกล้เคียงกับการนมัสการพระเยซูมากที่สุด ในวิวรณ์ 5:8 สิ่งมีชีวิตทรุดตัวลงต่อพระเยซูแต่ไม่มีการนมัสการ ในวิวรณ์ 5:14 ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้มีคำกรีกสองคำที่เราได้พูดถึงคือ πίπτω (“ทรุดตัวลง”) และ προσκυνέω (“นมัสการ”) ในครั้งนี้มีการนมัสการเข้ามาเกี่ยวข้องเพราะจะมุ่งไปที่พระองค์ “ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น” ซึ่งก็คือมุ่งไปที่พระเจ้าเป็นสำคัญ คำว่า προσκυνέω ที่ปรากฏในวิวรณ์นี้จะอ้างอิงถึงพระเจ้าเสมอโดยไม่ข้อยกเว้น มันไม่เคยใช้กับพระเยซูเลยยกเว้นในพระคัมภีร์ตอนนี้ (วิวรณ์ 5:13-14) แต่แม้ว่าจะใช้กับพระเยซูในพระคัมภีร์ตอนนี้ ผู้ที่เป็นจุดศูนย์กลางของการนมัสการก็ไม่ใช้พระเยซู แต่เป็นพระเจ้าผู้ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ ผมได้ค้นหาข้ออ้างอิงอื่นๆที่อาจจะบอกถึงการนมัสการพระเยซูแต่ก็ไม่มีอีกเลย

การใช้คำ πίπτω กับ προσκυνέω ด้วยกันนั้นยังพบในวิวรณ์ 7:11 (ดูที่ขีดเส้นใต้) แต่ก็ไม่ได้หมายถึงพระเยซู

³⁰ aorist คือกาลกริยาในไวยากรณ์ภาษากรีก เป็นการกระทำที่เกิดขึ้น ณ จุดจุดหนึ่งในอดีตกาล (ผู้แปล)

¹¹ทูตสวรรค์ทั้งปวงยืนอยู่รอบพระที่นั่ง รอบเหล่าผู้อาวุโสและสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้น พวกเขาหมอบกราบชนหน้าลงต่อหน้าพระที่นั่งและนมัสการพระเจ้า ¹²ร้องว่า “อาเมน! ขอให้คำสรรเสริญ พระสิริ ปัญญา คำขอบพระคุณ พระเกียรติ เดชานุภาพ และกำลัง จงมีแด่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิตย์ อาเมน!” (วิวรณ์ 7:11-12 ฉบับ NIV)

ตรงนี้มีกรกล่าวถึงพระเจ้า แต่ไม่มีการกล่าวถึงพระเมษโปดก เราได้เห็นแล้วว่าคำ προσκυνέω (*proskuneō*) ไม่เคยใช้กับพระเมษโปดกนอกจากข้อยกเว้นที่อาจเป็นไปได้ในวิวรณ์ 5:14 (แต่ในกรณีนี้พระเมษโปดกปรากฏพร้อมกับพระเจ้าผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งของพระองค์)

การใช้คำ πᾶτω กับ προσκυνέω ด้วยกันยังพบอีกในพระคัมภีร์ตอนต่อไปนี้ (ดูที่ขีดเส้นใต้)

¹⁶และผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนซึ่งนั่งในที่นั่งของตนต่อหน้าพระเจ้า ก็ทรุดตัวลงกราบนมัสการพระเจ้า

¹⁷และทูลว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงเป็นอยู่ และผู้เคยเป็นอยู่ ข้าพระองค์ทั้งหลายขอบพระคุณพระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงใช้ฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์และได้ทรงเริ่มครอบครองแล้ว (วิวรณ์ 11:16-17 ฉบับ NIV)

ผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนขอบพระคุณพระองค์ “ผู้ทรงเป็นอยู่ และผู้เคยเป็นอยู่” ซึ่งเป็นการอ้างอิงที่ชัดเจนถึงพระยาห์เวห์ (อพยพ 3:14)³¹ พวกเขาชนหน้าลงและนมัสการพระเจ้า เราได้เห็นอีกครั้งว่าไม่มีการกล่าวถึงพระเมษโปดก

พระคัมภีร์ตอนสุดท้ายที่มีทั้งคำ πᾶτω และ προσκυνέω ก็คือวิวรณ์ 19:4-6 (ดูที่ขีดเส้นใต้) ที่ไม่ได้กล่าวถึงพระเมษโปดกเลย

⁴ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนกับสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้นทรุดตัวลงกราบนมัสการพระเจ้าผู้ประทับบนพระที่นั่ง และพวกเขาร้องว่า “อาเมน ฮาเลลูยา!” ⁵แล้วมีเสียงหนึ่งดังจากพระที่นั่งกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เป็นผู้ที่ยำเกรงพระองค์ ทั้งผู้ใหญ่และผู้น้อย จงสรรเสริญพระเจ้าของเราเถิด!” ⁶จากนั้นข้าพเจ้าก็ได้ยินคล้ายเสียงผู้คนมากมายเหมือนเสียงน้ำเชี่ยวกรากและเหมือนเสียงฟ้าร้องก็ยก้องว่า “ฮาเลลูยา! เพราะพระเจ้าองค์เจ้านายผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดของเราทรงครอบครองอยู่” (วิวรณ์ 19:4-6 ฉบับ NIV)

เมื่อผมยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมเคยคิดว่าบุคคลที่เป็นจุดศูนย์กลางรวมของการนมัสการในวิวรณ์คือพระเยซู แต่ที่เราเห็นมันกลับเป็นว่า พระองค์ไม่ได้รับการนมัสการในวิวรณ์ด้วยซ้ำ ผม

³¹ อพยพ 3:14 พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” แล้วพระองค์ตรัสว่า “ไปบอกชนชาติอิสราเอลดังนี้ว่า ‘พระองค์ผู้ทรงพระนามว่าเราเป็น ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลาย’” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

สามารถหาได้เพียงตัวอย่างเดียวเท่านั้นที่ใกล้เคียงและในกรณีนี้คำว่า πῖπτω (*piptō*, ทูตตัวลง) เกี่ยวข้องกับการยกย่องเทิดทูนพระเมษโปดก (วิวรณ์ 5:14) แต่นั่นอยู่ในบริบทของการนมัสการพระยาห์เวห์ วิวรณ์บทที่ 4 และ 6 มุ่งเน้นไปที่การนมัสการพระยาห์เวห์ และในระหว่างสองบทนี้คือ วิวรณ์ 5:8 ที่สิ่งมีชีวิตทั้งสี่หมอบกราบลงเบื้องหน้าพระเมษโปดก ท่ามกลางการนมัสการพระยาห์เวห์ทั้งหมดนั้น แต่ก็มีเพียงหนึ่งตัวอย่างของการเทิดทูนยกย่องพระเมษโปดก

ที่ไม่มีการนมัสการพระเยซูในวิวรณ์นั้นยิ่งทำให้ต้องแปลกใจยิ่งขึ้น เมื่อทราบความจริงว่ามีการกล่าวถึงพระเมษโปดกถึง 28 ครั้งในวิวรณ์ (4x7) แต่กระนั้นก็ไม่มีตัวอย่างที่พระเยซูทรงเป็นจุดศูนย์กลางโดยตรงของการนมัสการ แม้จะมีตัวอย่างหนึ่งที่ไม่ใช่การนมัสการพระเยซูโดยตรง เพราะพระองค์ทรงรับการนมัสการร่วมกับพระเจ้า (พระยาห์เวห์)

ลูกแกะเมษโปดกที่ถูกฆ่า

ในวิวรณ์ คำว่า “ลูกแกะ”³² ได้ใช้ครั้งหนึ่งกับสัตว์ร้ายผู้เป็นปฏิปักษ์พระคริสต์ ที่เลียนแบบลูกแกะเมษโปดกองค์จริง ซึ่งก็คือพระเยซูคริสต์ดังนี้ “แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มันมีสองเขาเหมือนลูกแกะแต่พูดเหมือนพญานาค” (วิวรณ์ 13:11 ฉบับ NIV) คำกรีกของ “ลูกแกะ” ตรงนี้คือ “ἀρνίον” นอกจากวิวรณ์แล้วเราจะพบคำนี้เฉพาะในยอห์น 21:15 ที่ปรากฏในรูปของพหูพจน์ (ἀρνία)

เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้ว พระเยซูตรัสกับซีโมนเปโตรว่า “ซีโมนบุตรยอห์นเอ๋ย ท่านรักเรายิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้จริง ๆ หรือ?” เขาตอบว่า “ใช่แล้ว พระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักพระองค์” พระเยซูจึงตรัสว่า “จงเลี้ยงลูกแกะของเรา” (ยอห์น 21:15 ฉบับ NIV)

ทำไมพระเยซูจึงตรัสว่า “จงเลี้ยงลูกแกะของเรา” ในข้อ 15 ซึ่งต่างกับที่พระองค์ตรัสถึงสองครั้งในข้อ 16 และ 17 ว่า “จงดูแลแกะของเรา”³³? พระองค์กำลังตรัสกับเปโตรว่า “จงเลี้ยงดูแลแกะของเรา แต่จงเลี้ยงดูลูกแกะตัวน้อยของเราเป็นพิเศษ” คุณจะคุ้นกับภาพของผู้เลี้ยงแกะที่อุ้มลูกแกะตัวน้อยไว้ในอ้อมแขนของเขา ผู้เลี้ยงแกะจะอุ้มแกะโตได้ยาก แต่จะสามารถอุ้มลูกแกะตัวน้อยไว้ในอ้อมแขนของเขาได้

³² พระคัมภีร์ไทยใช้ “พระเมษโปดก” (Lamb) กับพระเยซู เป็นคำเดียวกับ “ลูกแกะ” (lamb) จาก ἀρνίον คำกรีกเดียวกัน (ผู้แปล)

³³ “feed my lambs กับ feed my sheep” คำว่า lamb ภาษากรีกคือ ἀρνίον คำว่า sheep ภาษากรีกคือ πρόβατα (ยอห์น 21:16 พระองค์ตรัสกับเขาครั้งที่สองว่า “ซีโมนบุตรยอห์นเอ๋ย ท่านรักเราหรือ?” เขาตอบว่า “ใช่ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักพระองค์” พระองค์ตรัสกับเขาว่า “จงดูแลแกะของเราเถิด”) - ผู้แปล

เมื่อโยหันผู้ให้บัพติศมาพูดถึง “ลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลกไป” เขาใช้คำต่างกันคือใช้คำ “ἀμνός” (*amnos*, ลูกแกะ) กับ “พระเมฆโปดก”

วันต่อมาโยหันเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาทางเขา จึงกล่าวว่า “จงดูลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลกไป!” (โยหัน 1:29 ฉบับ NIV)

เมื่อเขามองเห็นพระเยซูกำลังเสด็จผ่านไป เขาจึงพูดว่า “จงดูลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้า!” (โยหัน 1:36 ฉบับ NIV)

“ἀμνός” (*amnos*) ตรงนี้หมายถึง “ลูกแกะ” ในขณะที่อีกคำหนึ่ง “ἀρνίον” (*arnion*) บอกถึงสิ่งที่เล็กที่หมายถึง “ลูกแกะตัวน้อย” วิวรรณ์ใช้คำหลังและไม่ใช้คำแรกเมื่อกล่าวถึงพระเยซู คำแรก (ἀμνός, *amnos*) ใช้ในกิจการ 8:32 ซึ่งเป็นคำอ้างอิงจากอิสยาห์ 53:7

ชั้นที่กำลังอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้ก็กล่าวว่า “ท่านถูกนำตัวไปเหมือนแกะที่ถูกนำไปฆ่าและเหมือนลูกแกะที่เจียบอยู่ต่อหน้าผู้ตัดสิน ท่านก็ไม่ได้ปริปากเช่นกัน” (กิจการ 8:32 ฉบับ NIV)

ท่านถูกกดขี่ข่มเหงและทุกข์ทรมาน แต่ก็ไม่เคยปริปาก ท่านถูกนำตัวไปเหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า และเหมือนแกะที่เจียบอยู่ต่อหน้าคนตัดสิน ท่านจึงไม่ได้ปริปากของท่าน (อิสยาห์ 53:7 ฉบับ NIV)

“ἀμνός” (*amnos*) คำเดียวกันนี้ก็ใช้ใน 1 เปโตร 1:19 กับพระเยซูผู้เป็นลูกแกะที่สมบูรณ์ไร้ตำหนิ หรือจุดตำหนิ (เปรียบเทียบกับ 1 โครินธ์ 5:7 ซึ่งพูดถึง “ปัสกา” นั่นก็คือลูกแกะปัสกา)

ดังนั้นเหตุใดวิวรรณ์จึงใช้คำอื่นสำหรับ “ลูกแกะ” (ἀρνίον, *arnion*) เพื่ออ้างถึงพระเยซู? และเหตุใดลูกแกะเมฆโปดก (Lamb) จึงเป็นภาพที่สำคัญที่สุดของพระเยซูในวิวรรณ์จนคำ “ลูกแกะเมฆโปดก” มีปรากฏถึง 28 ครั้งในวิวรรณ์?

เรานึกภาพออกไหมที่พระเยซูทรงเป็นลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า? ลูกแกะที่ใช้เป็นเครื่องบูชา รวมทั้งลูกแกะปัสกาจะมีอายุหนึ่งปี ดังนั้นจึงยังเล็กมาก ทำไมลูกแกะจึงมาเป็นภาพของพระเยซูในวิวรรณ์? มันไม่ใช่ภาพที่ดึงดูดใจผู้คนอย่างแน่นอน เราต้องการวิบุรุษสงคราม คนที่ส่งผ่าเผยอย่างกษัตริย์ชาอูลที่สูงเด่นกว่าใครทั้งหมด

และปรากฏว่าสิงโตแห่งเผ่ายูดาห์ (วิวรรณ์ 5:5) ก็เป็นลูกแกะเมฆโปดกที่ถูกฆ่าเช่นกัน (ข้อ 6) ลูกแกะเป็นสัตว์ที่เป็นพิษเป็นภัยน้อยที่สุดในบรรดาสัตว์ทั้งหลายที่เราคุ้นเคย สัตว์อีกชนิดที่ไม่เป็น

พิษเป็นภัยเหมือนอย่างลูกแกะก็อาจเป็นกระต่าย แม้แต่หมีโคอาลา³⁴ก็อาจช่วยคุณได้ถ้าคุณไม่ระวัง แต่ลูกแกะไม่สามารถจะช่วยคุณหรือกักคุณได้ ทำไมพระคัมภีร์จึงจบด้วยภาพของลูกแกะนี้? ทำไมการเปิดเผยของพระคัมภีร์จึงสรุปลงด้วยภาพของลูกแกะตัวเล็ก ๆ ที่ช่วยตัวเองไม่ได้?

พระเมษโปดกไม่ได้เป็นจุดศูนย์กลางรวมของการนมัสการในวิวรณ์เลย มีเพียงครั้งเดียวในวิวรณ์ที่พระเมษโปดกอาจเป็นจุดศูนย์กลางรวมของการนมัสการ และในตัวอย่างนั้นพระเมษโปดกอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าผู้ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ พระเมษโปดกไม่ได้ประทับบนพระที่นั่งนั้น เพราะตำแหน่งนั้นเป็นที่ประทับของพระเจ้าผู้ถูกกล่าวถึง 12 ครั้งว่าประทับบนพระที่นั่งนั้น พระเยซูทรงมีพระที่นั่งของพระองค์เอง แม้พระองค์จะมีพระที่นั่งของพระองค์อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์ก็ตาม ผู้ที่ประทับบนพระที่นั่งที่เป็นศูนย์กลางจะเป็นพระยาห์เวห์เสมอ

ในวิวรณ์นี้ ผมเห็นพระบัญชาของพระเจ้าผู้ทรงเห็นล่วงหน้าถึงความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่จะมีต่อมาและทรงตั้งพระทัยให้ภาพของพระเยซูเป็นลูกแกะพระเมษโปดกกับเรา ยิ่งกว่านั้นพระวิญญาณไม่ได้มีส่วนสำคัญในวิวรณ์นอกจากในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักร เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าทำงานในคริสตจักร

หลักการฝ่ายวิญญาณยืนยันภาพของพระเยซูที่เป็นลูกแกะเมษโปดกที่พบได้ใน 2 โครินธ์ 12:9

แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “พระคุณของเราเพียงพอสำหรับเจ้า เพราะฤทธิ์อำนาจของเราจะได้ปรากฏเต็มที่ในความอ่อนแอ” ฉะนั้นข้าพเจ้าจะอวดความอ่อนแอของข้าพเจ้าด้วยความยินดีอย่างมาก เพื่อฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์จะได้อยู่กับข้าพเจ้า (2 โครินธ์ 12:9 ฉบับ NIV)

นี่คือคำตอบของพระเจ้าต่อคำวิงวอนของเปาโลสามครั้ง เพื่อให้เอาหนามออกจากเนื้อของเขา หลังจากนั้นเปาโลกล่าวว่า “พระองค์ทรงถูกตรึงตายบนไม้กางเขนในความอ่อนแอ กระนั้นพระองค์ก็ทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ในทำนองเดียวกันเราก็อ่อนแอในพระองค์ แต่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เราจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์เพื่อรับใช้ท่าน” (2 โครินธ์ 13:4 ฉบับ NIV)

ในฉบับภาษาอังกฤษ เราจะสังเกตเห็นรูปไวยากรณ์ที่เป็นกาลในอดีตว่าพระเยซู “ได้ทรงถูกตรึงตายในความอ่อนแอ” แล้วจึงเป็นรูปของกาลปัจจุบันว่า “กระนั้นพระองค์ก็ทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า”³⁵ เปาโลจึงใช้หลักการเดียวกันนี้กับเราว่า “ในทำนองเดียวกัน เราก็อ่อนแอในพระองค์ แต่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เราจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์เพื่อรับใช้ท่าน”

³⁴ koala

³⁵ “He was crucified in weakness, yet he lives by God’s power”

เราได้เห็นแล้วว่า พระเยซูไม่ได้ทรงทำสิ่งใดในนามของพระองค์เองเลย นี่เป็นกุญแจสำคัญที่จะเข้าใจศาสนาคริสต์เกี่ยวกับพระคริสต์ในพระคัมภีร์ใหม่³⁶ การที่พระองค์ไม่ได้ทำสิ่งใดในนามของพระองค์เองนั้นเป็นความจริงในช่วงพันธกิจของพระองค์ในโลกนี้ และยังคงเป็นความจริงมาจนทุกวันนี้ แม้จนบัดนี้พระองค์ก็ทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์และไม่ได้กระทำสิ่งใดในนามของพระองค์เอง เคล็ดลับของฤทธิ์อำนาจของพระเยซูอยู่ที่การเป็นลูกแกะซึ่งเป็นสัตว์ที่อ่อนแอเป็นพิเศษ แม้แต่แกะที่โตเต็มวัยก็ยังปกป้องตัวเองไม่ได้โดยเฉพาะจากหมาป่า พระเยซูที่เป็นลูกแกะเมฆโปดกจึงเป็นภาพของความอ่อนแอที่สุด และเราจะเข้าใจประเด็นของความอ่อนแอที่สุดของพระองค์ได้อย่างชัดเจนจากคำที่เปาโลกล่าวว่า พระเยซูก็ทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์เท่านั้น แม้จนถึงขณะนี้คำกล่าวอยู่ในรูปกริยาของกาลปัจจุบัน พระองค์ไม่ได้เป็นแค่ลูกแกะเท่านั้นแต่ทรงเป็นลูกแกะตัวน้อย ลูกแกะที่ถูกฆ่าโดยการตรึงตายบนกางเขน แต่ตอนนี้พระองค์ทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า พระคัมภีร์ได้ให้ภาพของพระคริสต์กับเราที่พระองค์ไม่มีโอกาสจะเท่าเทียมกับพระเจ้าได้เลย

ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำลายพระกิตติคุณ ในอดีตที่ผ่านมาผมมีส่วนร่วมในเรื่องนี้ด้วยการประกาศพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ที่ตรงข้ามกับพระคริสต์ตามพระคัมภีร์อย่างสิ้นเชิง เมื่อผมยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่รู้จริงๆว่ามีภาพของลูกแกะตัวน้อยที่อ่อนแอที่สุดมันตรงข้ามกับความคิดของคนฝ่ายเนื้อหนัง นั่นเป็นเหตุที่ผมไม่สามารถเข้าใจภาพนี้ และเรื่องที่จะยอมรับก็ยังไม่ต้องพูดถึงเลย แต่ตอนนี้ผมกำลังเรียนรู้ที่จะมองสิ่งต่างๆในทางฝ่ายวิญญาณมากขึ้น

พระองค์เป็นอย่างไร เราก็คืออย่างนั้นในโลกนี้ เราจะอ่อนแอเช่นเดียวกับพระเยซู แต่มีชีวิตโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า คนฝ่ายเนื้อหนังจะรับสิ่งนี้ได้ยาก คริสเตียนทั้งหลายต้องการพระคริสต์ที่เต็มด้วยฤทธิ์อำนาจ เต็มด้วยรัศมีและความยิ่งใหญ่ ไม่ใช่พระคริสต์ที่อ่อนแอและไม่มีฤทธิ์อำนาจและมีชีวิตโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าแต่เพียงอย่างเดียว ยิ่งกว่านั้นทรงเป็นพระคริสต์ผู้ไม่ทำสิ่งใดในนามของพระองค์เอง แต่ทรงทำทุกสิ่งในนามของพระยาห์เวห์ เมื่อเราทำสิ่งใดในนามของพระเยซูอย่างที่เราควรทำหากเราเป็นสาวกของพระองค์ เราจะตระหนักว่าเรากำลังกระทำในนามของพระองค์ผู้ที่ไม่เคยกระทำสิ่งใดในนามของพระองค์เอง แต่กระทำในนามของพระบิดา

ความเชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวถูกแสดงให้เห็นอย่างมากในวิวรณ์ ในภาพนิมิตของยอห์นในสวรรค์จะมีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ได้รับการนมัสการเหนือสิ่งอื่นใด พระเจ้าทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกพูดถึงว่าประทับบนพระที่นั่งตรงใจกลาง แม้เราเองจะนั่งบนที่นั่งของเราเช่นเดียวกับพวกผู้อาวุโสที่นั่งบนที่นั่งของพวกเขา ตรงนี้เรากำลังพูดถึงพระที่นั่งที่สำคัญที่สุดซึ่งอยู่ตรงใจกลางที่พระยาห์เวห์

³⁶ New Testament Christology หรือ “การศึกษาเกี่ยวกับองค์พระคริสต์ในพระคัมภีร์ใหม่”

ประทับอยู่ บรรดาธรรมิกชนจะนั่งร่วมกับพระเยซู และเราจะนั่งบนพระที่นั่งของพระเยซู³⁷ พระเยซู ถูกจัดให้ประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า³⁸ แต่จุดศูนย์กลางรวมของการนมัสการคือพระยาห์เวห์เสมอและผู้เดียวเท่านั้น

ยืนหยัดเพื่อความจริง

เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในยุคสุดท้าย ในยุคของเนื้อหนังนี้เรากำลังรับใช้พี่น้องที่รักในคริสตจักร คนในคริสตจักรส่วนใหญ่เป็นคนฝ่ายเนื้อหนังเหมือนกับพวกเรา และพวกเขาก็ขาดความเข้าใจฝ่ายวิญญาณเช่นเดียวกับพวกเรา ถ้าเราจะมีอะไรดีกว่าพี่น้องในคริสตจักรอยู่บ้าง ความแตกต่างจะอยู่ที่ระดับไหน ไม่ใช่แบบไหน เพื่อจะเข้าใจความจริงของพระเจ้า เราจะต้องทูลวิงวอนต่อพระองค์ให้เอาความเป็นเนื้อหนังและความเป็นแบบโลกของเราออกไป

แม้เราจะไม่คู่ควรและอยู่ในเนื้อหนัง บางทีเราอาจได้รับสิทธิพิเศษที่จะยืนหยัดอยู่เพียงลำพังในช่วงอายุของเราเหมือนเอลียาห์ในช่วงอายุของเขา การยืนหยัดอยู่เพียงลำพังไม่ใช่สถานการณ์ที่น่าอิจฉาและมีใครอยากจะอยู่ และเราอาจจะเป็นคนสุดท้ายในบรรดาผู้ใช้ของพระยาห์เวห์ในยุคนี้เหมือนเอลียาห์ในยุคของเขา ในวันข้างหน้าพวกคุณบางคนอาจเจอกับสถานการณ์ที่คุณจะต้องยืนหยัดอยู่เพียงลำพังเหมือนเอลียาห์

ลูกของยุคนี้ฉลาดกว่าลูกของความสว่างในหลาย ๆ ด้าน (ลูกา 16:8)³⁹ พวกเขามักจะมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ชัดเจนกว่าเรา สิ่งน่าเศร้าที่สุดที่อาจเกิดขึ้นกับเราก็คือ การที่เราจะไม่เป็นทั้งคนฝ่ายเนื้อหนังหรือคนฝ่ายวิญญาณ และดังนั้นผลสุดท้ายเราจึงไม่เป็นอะไรสักอย่าง ดังนั้นเราควรต้องตัดสินใจว่าคุณอยากเป็นคนฝ่ายเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนังไปให้สุดทาง ถ้าคุณอยากเป็นคนฝ่ายวิญญาณก็เป็นฝ่ายวิญญาณไปให้สุดทาง แต่ถ้าคุณอยู่แบบกึ่ง ๆ กลาง ๆ คุณก็จะลงเอยด้วยการไม่เป็นอะไรสักอย่าง ถ้าคุณอยากจะรักโลก ก็ไปกินและดื่มเถิด และพรุ่งนี้คุณก็จะตาย (1 โครินธ์ 15:32) มิฉะนั้นก็ออกไปให้สุดแล้วเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงขององค์ผู้เป็นเจ้าของ

เรื่องนี้ทำให้ผมคิดถึงวรรณกรรมจีนที่ผมเคยอ่านอยู่ ผมไม่ใช่ผู้รอบรู้ภาษาจีนแต่ผมก็ชอบอ่านงานเขียนคลาสสิกของจีน งานเขียนพวกนี้เข้าใจยากแต่ที่ผ่านมาผมได้ใช้เวลาศึกษามัน ผมชอบบอก

³⁷ วิวรณ์ 3:21 คนที่ชนะ เราจะให้เขานั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนอย่างที่เรามีชัยชนะแล้วและได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์

³⁸ 1 เปโตร 3:22 พระองค์เสด็จสู่สวรรค์ และประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า

³⁹ ลูกา 16:8 “แล้วเศรษฐีก็ชมพ่อบ้านอัสത്യนั้น เพราะเขาทำด้วยความฉลาด เพราะว่าลูกของยุคนี้รู้จักใช้ความฉลาดกับคนในสมัยของพวกเขาดีกว่าลูกของความสว่าง”

ก่อนว่าสิ่งที่ผมได้รำเรียนมาส่วนใหญ่ที่ผมได้คืนอาจารย์ไปหมดแล้ว แต่ผมก็ยังชอบอ่านงานเขียนคลาสสิกเป็นครั้งคราว เพราะลูกของโลกนี้มักจะฉลาดกว่าลูกของความสว่าง และบางคนก็มีความเข้าใจที่ดีเยี่ยม

ผมจะยกจากตอนที่ผมได้อ่านเมื่อไม่นานมานี้ที่เขียนโดย “หันยู๋”⁴⁰ ปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ที่มีชีวิตอยู่ปลายราชวงศ์ถังและต้นของราชวงศ์ซ่ง เขาเขียน “โบ๋หยี ช่ง” โดยที่ “โบ๋หยี” เป็นชื่อของบุคคลผู้หนึ่งและ “ช่ง” หมายถึง “ค่ายก่อกอง” ดังนั้นจึงหมายถึง “ค่ายก่อกองโบ๋หยี” ในคำประพันธ์นี้ “หันยู๋” กล่าวว่าไม่มีเพียงไม่กี่คนในโลกที่กล้ายืนหยัดเพื่อความจริง คนส่วนใหญ่จะซัดเซไปตามและห่างถึงประโยชน์ของพวกเขาเองมากกว่าจะยืนหยัดเพื่อความจริง

“หันยู๋”เองเป็นคนกล้าหาญมาก ครั้งหนึ่งเขาได้เขียนถึงฮ่องเต้เพื่อขอไม่ให้พระองค์ยอมรับพระชนม์ของพระพุทธเจ้า⁴¹ที่จะนำเข้ามาในพระราชวัง นี่เป็นคำขอที่กล้าหาญเพราะฮ่องเต้ได้ตัดสินใจพระทัยแล้วที่จะนำสัญลักษณ์ขึ้นใหม่ของพุทธศาสนาเข้ามาในพระราชวัง แต่ “หันยู๋” ก็คัดค้านอย่างเด็ดขาดที่จะยอมให้พุทธศาสนาได้เข้ามาเติบโตในประเทศจีน และที่สำคัญที่สุดก็คือ ที่จะเข้าไปในพระราชวังของฮ่องเต้ ผมชื่นชมความกล้าที่เกินใครของเขาจริง ๆ

ต่อไปนี้เป็นคำประพันธ์ของ “หันยู๋”

ในค่ายก่อกองโบ๋หยี

ปราชญ์ทั้งหลายที่ยืนหยัดแต่ลำพังและกระทำการอย่างเอกเทศ ด้วยจุดประสงค์เพียงอย่างเดียวที่จะปฏิบัติตามหลักของความชอบธรรม โดยไม่คำนึงถึงสายตาของคนอื่น ๆ คนเหล่านี้เป็นคนที่โดดเด่น เป็นผู้ที่มีความเชื่ออย่างลึกซึ้งในหนทางนั้นและรู้จักตัวเองอย่างชัดเจน มีเพียงไม่กี่คนที่สามารถจะเดินหน้าต่อไปอย่างไม่ลดละ และไม่ถูกความสงสัยมารุมเร้า แม้ว่าจะถูกครอบครัวดัดค้ำก็ตาม มีเพียงแค่นั้นเดียวในทั้งจักรวรรดิที่สามารถเดินหน้าต่อไปอย่างไม่ลดละ และไม่ถูกความสงสัยมารุมเร้า แม้ว่าจะถูกบ้านเมืองหรืออำเภอดัดค้ำ มีเพียงแค่นั้นเดียวในร้อยปีหรือในพันปีที่จะเดินหน้าอย่างไม่ลดละ และไม่ถูกความสงสัยมารุมเร้า แม้ว่าจะมีการคัดค้านจากคนทั้งโลกก็ตาม

ต่อไปนี้เป็นคำแปลประโยคต่อประโยคของผม

⁴⁰ Hanyu (韩愈) ผู้เขียน Boyi Song (伯夷颂)

⁴¹ หรือ “พันธมิตรพระพุทธเจ้า” (ผู้แปล)

เขากล้าที่จะยืนหยัดเพียงลำพัง

และทำการอย่างเอกเทศ

แน่วแน่ในความชอบธรรมเท่านั้น ไม่ใช่ในสิ่งอื่น

เขาไม่สนใจว่าจะมีใครเห็นชอบด้วย หรือไม่เห็นชอบ

คนเหล่านี้เป็นคนที่โดดเด่น

ผู้เชื่อในหนทางที่ถูกต้อง

ด้วยความแน่วแน่

เขายังรู้จักตัวเขาเอง

และเข้าใจในสิ่งที่เขากำลังทำอยู่

ถ้าครอบครัวไม่ยอมรับเขา

เขาก็ยังคงตั้งใจแน่วแน่ที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องอย่างไม่ต้องสงสัย

คนเช่นนี้หาได้ยาก

ถ้าหากมีสถานการณ์ที่ทั้งประเทศหรือทั้งมณฑล

หรือทั้งจังหวัดยืนขึ้นต่อต้านเขา

มีใครบ้างกล้าทำสิ่งที่ถูกต้องโดยไม่สงสัยเลย?

ในทั่วใต้ฟ้าสวรรค์ทั้งหมด คนแบบนี้ไม่มีใครเหมือนในโลกทั้งใบ

ถ้าคนทั้งโลกไม่ยอมรับเขา

เขาก็ยังคงตั้งใจแน่วแน่ที่จะดำเนินในความจริงต่อไปโดยไม่ลังเล

ในร้อยหรือในพันปี

อาจมีคนเดียวเท่านั้น

นี่เป็นความเข้าใจอย่างลึกซึ้งที่ยอดเยี่ยม! เนื่องจากความเป็นเนื้อหนังของเรา เราจึงต้องการการยอมรับจากคนอื่น ๆ ในยุคสมัยนี้และยืนอยู่ในหมู่คนส่วนใหญ่ แต่ไม่ใช่เอลียาห์ บทกวียกย่องโบหียของหั้นยูน่าจะใช้กับเอลียาห์ได้ ในหนึ่งพันปีมีคนแบบเดียวกับเอลียาห์เพียงแค่คนเดียว ดังนั้นปราชญ์อย่างหั้นยู่จึงแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจที่เยี่ยมยอดทั้งในคำประพันธ์นี้และในคำประพันธ์อีกจำนวนมาก ผมให้คุณดูเฉพาะคำประพันธ์ก่อนแรก ผมเว้นตอนที่สองเพราะในส่วนนั้นหั้นยู่หาแบบอย่างมาเป็นตัวอย่างเพื่ออธิบายประเด็นสำคัญของเขาไม่ได้แม้แต่ตัวอย่างเดียว เขา

เลยเลือกตัวอย่างที่ค่อนข้างแย่จากชีวิตของโบห์มที่ชื่อของเขายู่ใน “ค่ายย่องโบห์ม” ผมข้ามตัวอย่างนั้นเพราะมันไม่ได้เป็นตัวอย่างที่ดี แต่ผมไม่ตำหนิหั้นยู่ที่ยกตัวอย่างไม่ดีเพราะเขาไม่ได้มีเอเลียทให้เห็นเป็นตัวอย่าง เขาไม่สามารถนึกถึงตัวอย่างดี ๆ ในช่วงห้าพันปีของประวัติศาสตร์จีน ตัวอย่างที่ดีที่สุดที่หั้นยู่คิดขึ้นมาได้ก็คือตัวอย่างของโบห์ม

ผมอธิษฐานขอพระเจ้าโปรดประทานพระพรแก่พวกคุณ และพระองค์จะทรงพอพระทัยที่จะประทานความกล้าหาญให้คุณที่จะเป็นเหมือนคนที่ในพันปีจะมีสักคนหนึ่ง คนที่จะยืนหยัดต่อต้านการต่อต้านคนทั้งโลก และยืนหยัดจนกว่าชีวิตจะหาไม่

ผมหวังว่ารากฐานของความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ได้ถูกวางออกมาให้คุณได้เห็นอย่างชัดเจนและคุณได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เราจำเป็นต้องคิดและทบทวนใหม่บางประเด็น และในที่สุดจะเห็นว่าพระยาห์เวห์เป็นพระองค์ผู้ที่ประทับบนพระที่นั่งตามในวิวรรณ์ และเห็นความงดงามของพระเยซูที่ฤทธิ์อำนาจไม่ได้ยู่ในพระกำลังของพระองค์เอง แต่ยู่ในฤทธิ์อำนาจของผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดซึ่งทำงานผ่านผู้ที่เต็มใจจะอ่อนแอ นี่เป็นหลักการที่ผมหวังจะปฏิบัติตามเพื่อฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าจะได้สำแดงอย่างเต็มที่ผ่านทางผม ยิ่งผมอ่อนแอเท่าไร ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ผมต้องด้อยลง พระองค์ต้องใหญ่ขึ้น เมื่อคุณนำหลักการที่ควบคุมชีวิตของพระเยซูมาปฏิบัติใช้กับตัวคุณเอง คุณจะเห็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวคุณ ขอพระเจ้าทรงได้รับพระเกียรติผ่านทางชีวิตของพวกคุณด้วยเถิด